

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

20. ČÍSLO / XVII. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 € / 12,05 Sk

17. KVĚTNA 2009

Z obsahu:

Patriarcha German

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
29. dubna 2009
- strana 2 -

Každé povolání je zázrakem Boží milosti

20. srpna 2008 v klášteře
Božího milosrdenství
v Nových Hradech složilo
řeholní sliby pět sester
Rodiny Panny Marie
- strana 4 -

Zjevení v Hrušivu na Ukrajině v XVII. a XX. století

René Laurentin
- strana 7 -

A pak jsem vstal...

Bůh mě uzdravil a toto
uzdravení je zázrak ...
- strana 8 -

Pětice nových svatých z pohledu Benedikta XVI.

Ve své homilii 26. dubna
představil Benedikt XVI.
pět osobností, které zapsal
do seznamu svatých
- strana 9 -

Misijní cesta do Zambie

- strana 10 -

Pán Ježíš o svých kněžích

Nastal čas oslavit ve světě
Ducha Svatého
- strana 11 -

Misijní cesta do Zambie (čtěte na str. 10)

Patriarcha German z Konstantinopole, o kterém bych chtěl dnes mluvit, nepatří k nejrepresentativnějším postavám východního, řecky mluvícího křesťanského světa, nicméně jeho jméno se objevuje s určitou slavnostností na seznamu velkých obránců svatých obrazů, a to dokonce na samotném 2. nicejském, sedmém ekumenickém koncilu (r. 787). Řecká církev slaví jeho svátek 12. května. Měl významnou roli ve složitých dějinách boje o obrazy během tzv. ikonoklastické krize: významně čelil tlakům obrazoboreckého císaře, tj. odpůrce ikon, jakým byl Lev III.

Během Germanova patriarchátu (715–730) hlavní město byzantské říše zažilo velmi nebezpečné obléhání Saracény. Za té situace bylo uspořádáno slavnostní procesí městem s výsta-

Patriarcha German

vem obrazu Matky Boží, Theotokos, a s relikvií svatého Kříže, které mělo přivolat pomoc shůry při obraně města. Konstantinopol byla opravdu z obléhání osvobozena. Nepřátelé se rozhodli, že se vzdají navždy myšlenky zřítit své hlavní sídlo ve městě – symbolu křesťanského císařství, a u lidu zavlábla nesmírně velká vděčnost za Boží pomoc.

Patriarcha German se po této události domníval, že Boží zásah je třeba pokládat za evidentní důkaz o správnosti úcty, jakou lid vzdává svatým obrazům. Zjevně zcela opačného názoru byl však císař Lev III., který právě od onoho roku (717) zasedl na trůn jako nesporný císař v hlavním městě, nad kterým vládl až do roku 741. Po osvobození

Konstantinopole a po řadě dalších vítězství začal křesťanský císař stále otevřeněji dávat najevo přesvědčení, že konsolidace císařství má začít reorganizační projevů víry se zvláštním zřetelem na nebezpečí idololatrie (modloslužby), kterému byl podle jeho názoru vystaven lid vzhledem k mimořádnému kultu obrazů.

Nic nepomáhaly námitky patriarchy Germana, který se odvolával na tradici Církve a zjevnou účinnost některých obrazů, které byly jednomyslně uznávány za „zázračné“. Císař byl stále neoblomnější při uplatňování svého restaurátorského projektu, který předpokládal vyloučení obrazů. A když 7. ledna 730 zaujal při jednom veřejném shromáždění otevřený postoj proti uctí-

vání obrazů, German se v žádném případě nehodlal podřídit císařově vůli v otázkách, které pokládal pro pravoslavnou víru za zásadní a k nimž patřila podle něho právě úcta a láska k obrazům. V důsledku toho se German domníval, že je nucen podat jako patriarcha demisi a sám se odsoudit do exilu v klášteře, kde zemřel takřka ode všech zapomenut. Jeho jméno se znovu vynořilo na 2. nicejském koncilu (787), když pravoslavní otcové rozhodli ve prospěch ikon a uznali Germanovy zásluhy.

Pro vznešenou krásu liturgie

Patriarcha German velmi pečoval o liturgické slavnosti a po určitou dobu byl pokládán za zakladatele svátku Akathistos. Jak je známo, Akathistos je starověký slavný hymnus, který vznikl v byzantském prostředí a je věnován Bohorodičce, Matce Boží. I přesto, že z teologického hlediska není možno kvalifikovat Germana jako velkého myslitele, některá jeho díla měla jistý ohlas především pro jeho určité mariologické intuice. Zachovaly se skutečně různé homilie na mariánská témata a některé z nich poznamenaly hlubokou zbožností celé generace věřících jak na Východě, tak na Západě. Jeho skvělé homilie o představení Marie v chrámě jsou dodnes svědectvím živé nepsané tradice křesťanských církví. Generace mnichů, mnišek a členů četných institutů zasvěceného života dodnes nacházejí v těchto textech velmi cenné poklady spirituality.

Příspěvek k poslednímu mariánskému dogmatu

Úžas vyvolávají také dnes některé Germanovy mariologické texty, které jsou součástí homilií pronesených o slavnosti SS. *Deiparae dormitionem*, která odpovídá našemu svátku Nanebevzetí. Z těchto textů vybral papež Pius XII. jeden, který zasadil jako perlu do apoštolské konstituce

Pokračování na str. 12

Sdělení, která Pán Ježíš prostřednictvím služebnice Boží Conchity Armidy adresuje svým milovaným kněžím a se kterými se postupně seznamujeme, jsou vlastně podrobným komentářem slov, která řekl svým prvním kněžím při první mši svaté bezprostředně před svým utrpením. Je to jeho velké vyznání lásky k těm, které si sám vyvolil a zamiloval stejnou láskou, jakou Otec miluje svého jediného Syna. To, čím se oni mají vyznačovat, je stejná láska, jakou jsou milováni. Ježíše přivedla jeho láska až na kříž. Tím je dána její míra, protože nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele. Podstatou kněžského a vlastně každého duchovního povolání je přijetí pozvání k lásce a připravenost osvědčit tuto lásku i za tu nejvyšší cenu, nad kterou již nic většího neexistuje. A Pán ujišťuje své vyvolené, že je povolal mezi své přátele také proto, aby měli radost a aby tato radost byla dokonalá.

Co všechno dnes lidé nepodnikají v marné honbě za radostí! Ale opravdová radost má jen jednu podobu. Je to podíl na nekonečné radosti, kterou od věč-

Editorial

nosti do věčnosti prožívá Bůh, protože je Láska. Přemíra této jeho lásky a jeho radosti ho přiměla k tomu, aby stvořil bytosti, které by také byly schopny milovat, a tak se těšit pravou radostí. S tímto poselstvím přišel sám Bůh, láskou vedený mezi nás, a když nám prokázal svou lásku měrou nejvyšší, ustanovil své přátele a služebníky kněze, aby měl zde na zemi nadále své posly a v nich živý a strhující příklad svého božského odkazu.

Dnes bohužel prožíváme situaci, kdy těchto jeho služebníků mezi námi povážlivě ubývá. Tzv. sociologové náboženství dospěli k závěru, že kněžské povolání nemá dostatečnou společenskou prestiž, aby bylo pro mladé muže přitažlivé. To je ovšem konstatování, které degradovalo kněžství na jedno z možných zaměstnání a zcela přehlídlo jeho podstatu a základ. Kněžství si lidé nevybírají jako jednu z možností obživy a společenského uplatnění. Není to pouhá angažovanost v církevních službách, kterou si někdo zvolí. Pán přece řekl zcela jasně: „Ne vy jste si vyvolili mě, ale já jsem si vyvolil vás, abyste šli a přinášeli ovoce“. To, co by mělo v první řadě rozhodovat o volbě kněžského povolání, není jeho přitažlivost společenské prestiže, ale sama „prestiž“ Ježíšova vyvolení, jeho velkorysé pozvání k spoluúčasti na božské lásce a na jeho radosti ve službě Otci. Nedostatek těchto Ježíšových vyvolených přátel není důsledkem toho, že by Pán přestal nabízet své zvláštní přátelství a vyvolení, ale je příliš málo těch, kteří jsou otevření jeho hlasu, kteří jeho pozvání přijímají a jsou ochotni ho následovat, kamkoliv jde. Společenskou „prestiž“ ztratilo

Pokračování na str. 13

Nejvyšší přikázání

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

*Vyvolil jsem si vás,
abyste šli a přinášeli ovoce.*

Dnes jsi pozván na setkání na rozloučnou. Připrav se na ně lépe než kdykoliv jindy. Ten, kdo má před svým odchodem poslední příležitost mluvit se svými drahými, sdělí jim především to, co mu nejvíce leží na srdci. To, co slyšíš z Ježíšových úst, je velká a slavnostní závěť, která završuje všechno to, co dosud řekl. Přijímej jeho slova doslova jako jeho poslední a nejsvětější vůli, kterou musíš vždy s posvátnou úctou uchovávat ve svém srdci. Ježíš nám chce předat nejen svou závěť, ale i nejdrahocennější dědictví.

To, co tvoří samu podstatu vnitřního života, kterým žije Boží Trojice, je nekonečná láska. Z její přemíry vyplývá, že Bůh chce do tohoto svého nejsvětějšího koloběhu zapojit také tebe. Vše, co bylo k tomu zapotřebí, Boží Syn, poslušný Otcovy vůle, opravdu vykonal: sestoupil nejpokornějším způsobem až k tobě, slovem i skutky ti zjevil sám sebe a nakonec se ti vydal beze zbytku a spojuje se s tebou dokonale tím, že se stává skutečným pokrmem a nápojem tvé duše. Nyní je na tobě, abys stejně pokorně pochopil a přijal, jaký má být tvůj nezbytný vklad, abys mohl vstoupit do božského společenství, které ti tak velkodušně připravila a nabízí Pánova dobrota.

Uděluje ti to jako svoje *nové přikázání*⁽¹⁾ a chce s tebou uzavřít *novou úmluvu*⁽²⁾. Již před mnoha přemnoha lety se Bůh přiblížil k člověku, aby mu oznámil svou vůli. Dobře si srovněj, jaký je tu však rozdíl: tehdy Bůh promlouval na vysoké hoře za hromu a vichru, zahalen v *hustém oblaku*, který skrýval jeho tvář⁽³⁾. Tehdy se nikdo nesměl ani přiblížit, *aby se Bůh na něho neobořil*⁽⁴⁾. Nyní přichází tentýž Bůh k lidem jako jeden z nich, zasedne s tebou k jednomu stolu a ukládá ti, abys i ty nadále dělal to, co on sám činil třiatřicet let. Po celou tu dobu pokorně vykonával to, co mu **přikázal** Otec, a činil to s tak dokonalou poslušností, že si ho Otec zamiloval celou svou nekonečnou láskou. Je to láska tak silná a tak hluboká, že ji Otec dvakrát veřejně vyznal přede všemi.⁽⁵⁾

Nesmírnou láskou, kterou tvůj Pán přijímá od svého Otce, nechce si nechat pro sebe. Otcova láska je pro něho **přikázáním**, aby stejnou láskou miloval tebe. Záleží mu

na tom, abys pokládal za zcela jasné a samozřejmé, že je to **jedna a taž láska**, která si od věčného Otce přes Syna-Člověka našla cestu až k tobě. Není to láska pouhých slov nebo citů. Je to láska *úmluvy zpečetěné jeho krví*⁽⁶⁾. A zde si můžeš podruhé porovnat nesmírnou cenu jeho nové smlouvy: namísto krve *kozlů a býků*⁽⁷⁾ nastupuje nejsvětější Krev Božího Syna, *kteřá se prolévá za mnohé*⁽⁸⁾, tedy i za tebe. Na tuto lásku se nyní redukuje všechna ostatní přikázání: *Naplněním zákona je láska.*⁽⁹⁾

Do dokonalého společenství s Bohem nemůžeš vstoupit jinak, než když přijmeš toto jeho **přikázání** a bezvýhradně se ztotožníš s úlohou, kterou ti stanovila od věčnosti Boží láska, tak jak ji přijal a dokonale naplnil Boží Syn. Nemáš na vybranou. Chceš-li být Ježíšovým přítelem, staneš se jím, když děláš to, *co ti přikazuje*. Můžeš se spolehnout, že to je to nejlepší, co se ti nabízí. Jestliže ti jeho přikázání lásky připadá náročné, je to tím, že před tebou nic neskrývá. Ale důvěřuj mu, neboť i on ti důvěřuje jako svému *příteli*, zasněcuje tě do svých tajemství, *dal ti poznat všechno, co slyšel od svého Otce*. Především nedej na žádné jiné učitele, kteří nejsou z Boha. Jejich učení může vypadat lákavěji, sympatičtěji, nemluví nic o přikázáních, možná mluví i o Ježíši, ale neříkají to, co říká on. Ježíš se za celá tři léta svého kázání nezminil ani slovem o tom, že si máš zde na zemi zařídit šťastný a spokojený život, že se máš otevřít všemu a širokou cestou vykročit za vším, co ti nabízí svět, že si nemáš dělat násilí a můžeš se přizpůsobit svému okolí a nové době. Nic takového není obsahem jeho kázání a nic podobného nebylo ani obsahem ani smyslem jeho života. Ježíš na tomto světě nemyslel na sebe, vůbec nic si pro sebe nepořídil a vůbec nijak se zde nezařídil. Co tedy dělal? Byl poslušný hlasu svého Otce a miloval, miloval tak, že do úmoru sloužil, hledal to, co zahynulo, a nakonec *dal život za mnohé*.

Když nyní odchází, oprávněně ukládá všem svým přátelům, které si *sám vyvolil*, aby již přestali myslet na sebe a milovali druhé tak, jak miloval on, to znamená třeba až do krajnosti. *Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položil život za své přátele. Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska*. Zdá se ti, že Pán od tebe žádá příliš mnoho? Lekáš se jeho náročnosti? Přiznej se mu ke své úzkosti. Zeptej se ho, proč si vyhlédl právě tebe, když jsi tak slabý, že se bojíš o své pohodlí. Odpoví ti zcela upřímně: *Aby moje radost byla v tobě, aby tvoje radost byla úplná*. Vyvolil jsem si tě, *abys ne-*

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 10,25-26.34-35.44-48

Když Petr přišel do Cesareje, Kornelius mu šel vstříc a padl mu v hluboké úctě k nohám. Ale Petr ho zvedl se slovy: „Vstaň! Vždyť i já jsem jen člověk.“ Tu se Petr ujal slova a promluvil: „Teď opravdu chápu, že Bůh nikomu nestrání, ale v každém národě je mu milý ten, kdo se ho bojí a dělá, co je správné.“ Když ještě Petr mluvil, sestoupil Duch Svatý na všechny, kdo tu řeč poslouchali. A zaslí věřící obrácení ze židovství, kteří přišli s Petrem, že i na pohany byl vylit dar Ducha Svatého. Slyšeli totiž, jak mluví cizími jazyky a velebí Boha. Tehdy Petr řekl: „Může někdo odpirat křestní vodu těm, kteří jako my přijali Ducha Svatého?“ Pak rozkázal, aby je pokřtili ve jménu Ježíše Krista. Potom ho prosili, aby u nich zůstal ještě několik dní.

2. čtení - 1 Jan 4,7-10

Milování, milujme se navzájem, protože láska je z Boha, a každý, kdo miluje, je zrozen z Boha a poznává Boha. Kdo nemiluje, Boha nepoznal, protože Bůh je láska. V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jednorozrozeného Syna, abychom měli život skrze něho. V tom záleží láska: ne že my jsme milovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy.

Evangelium - Jan 15,9-17

Ježíš řekl svým učedníkům: „Jako Otec miloval mne, tak já jsem miloval vás. Zůstaňte v mé lásce. Zachováte-li moje přikázání, zůstanete v mé lásce, jako jsem já zachovával přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce. To jsem k vám mluvil, aby moje radost byla ve vás a aby se vaše radost naplnila. To je mé přikázání: Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás. Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život. Vy jste moji přátelé, když děláte, co já vám ukládám. Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co dělá jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, protože vám jsem oznámil všechno, co jsem slyšel od svého Otce. Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a určil jsem vás k tomu, abyste šli a přinášeli užitek a váš užitek aby byl trvalý. Potom vám Otec dá všechno, o čem budete prosit ve jménu mém. To vám přikazuji: Milujte se navzájem!“

sl ovoce a tvoje ovoce aby zůstalo. Věříš mi? Přestaň se bát. Nenechávám tě přece samotného, a kromě toho, za cokoliv poprosíš v mém jménu, Otec ti to dá.

Setrvej v tiché modlitbě, dokud tvé srdce neobejme tuto radost a samo nezavolá: *Jásejte Hospodinu, všechny země, radujte se, plesejte a hrejte!*⁽¹⁰⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Jan 13,13; ⁽²⁾ Lk 22,20; ⁽³⁾ srov. Ex 19;

⁽⁴⁾ Ex 19,24; ⁽⁵⁾ srov. Mt 3,17; 17,5;

⁽⁶⁾ Lk 22,20; ⁽⁷⁾ Žid 9,12; ⁽⁸⁾ Lk 22,20;

⁽⁹⁾ Řím 13,9; ⁽¹⁰⁾ resp. žalm 98

Každé povolání je zázrakem Boží milosti

To, o čem budete nyní číst, se stalo doslova „u nás bez nás“. Dne 20. srpna 2008 se v klášteře Božího milosrdenství v Nových Hradech na jihu Čech sešlo mnoho vzácných hostů, aby byli přítomni obřadu, při kterém pět sester Rodiny Panny Marie složilo své řeholní sliby. Tomuto slavnostnímu dni předcházely tři roky formace v mateřském domě naplněné modlitbou, přednáškami a různou misijní výpomocí. Bezprostřední přípravou byla týdenní duchovní cvičení.

Byli jsme poctěni, že J. E. kardinál Joachim Meisner z Kolína nad Rýnem přijal pozvání a přijel do Čech, aby byl hlavním celebrantem slavnostní bohoslužby, při které pět kandidátek darovalo svůj život Bohu k službě misiónářek. Toto úplné sebeodevzdání vyjádřily tři Kristovy nevěsty zasvěcením Neposkrvněnému Srdci Panny Marie.

Shodou okolností mohli se účastnit této slavnosti také dva vážení hosté z naší misijní stanice ve Floridě v Uruguayi, biskup Martin Pérez Scremini a jeho předchůdce biskup Raul Scaroni. Přítomno bylo také mnoho kněží a takřka 500 příbuzných a přátel, kteří byli svědky, jak pět kandidátek přijalo z rukou otce kardinála bílý šat jako znak apoštolské sestry, prsten nerozlučné lásky a kříž misijního poslání.

Kolínský arcibiskup oslovil všechny hluboce duchovním a současně zcela srozumitelným slavnostním slovem. Ať už manželé, staří či mladí, každý si mohl odnést něco duchovně cenného a užitečného. Mnozí z hostů se ještě nikdy neúčastnili podobné slavnosti a i po mši svaté v nich dlouho rezonovaly dojmy z prožitého obřadu. Farář Reiner Hangler z farnosti sestry Marie Dominiky to popsal těmito slovy:

Dnes se dotkly nebe a zem. Nebo ještě více: Nebe a země se sjednotily.

Kristovy nevěsty vydávají o sobě tato svědectví:

**Sestra Ester Franková
z Donaueschingen (Německo)**

Na pokraji Černého lesa v malé městské části Donaueschingenu jsem se svými dvě-

ma sestrami vyrůstala ve věřící rodině. S vděčností vzpomínám i na svého bratra Ondřeje, který se jako dvouletý utopil. I když jsem ho nikdy nepoznala, jsem přesvědčena, že se pro moje povolání stal hořčičným zrnkem, který padlo do země a odumřelo, aby přineslo ovoce.

Pokud si dobře vzpomínám, bylo mi asi devět, když mě poprvé napadla myšlenka: *Kdoví, možná, že budu jednou sestrou!* Ale jak rychle tato myšlenka přišla, tak rychle jsem na ni zase zapomněla.

A přece si myslím, že už tehdy mě Panna Maria nenápadně vzala za ruku. Když jsem totiž měla 12 let, přivedlo mě schönstattske hnutí k zasvěcení Panně

Marii. I když jsem tehdy všechno nechápala, přece jsem cítila, že se mám modlit toto krátké zasvěcení. Od té doby se zásvětná modlitba a Zdrávas staly mými nejoblíbenějšími modlitbami a nezanedbávala jsem je nikdy, ani v těžkých obdobích.

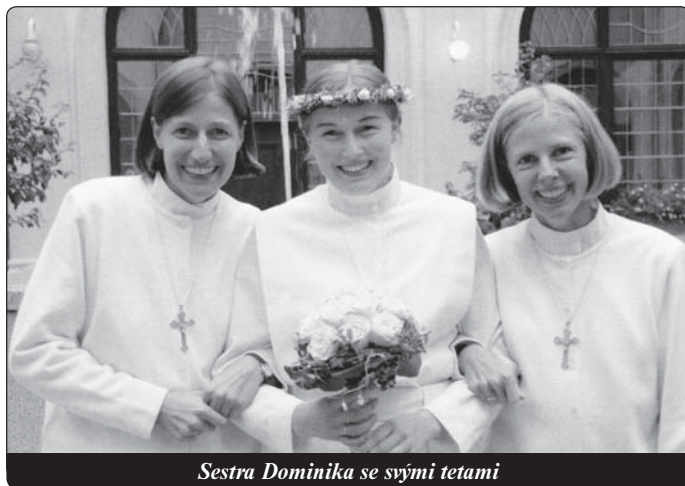
V následujících letech se ve mně rozpoutal silný duchovní boj a ve věku 13 let mě svět neodolatelně přitahoval všemi svými lákadly. Tak moje jediná prosba při biřmování zněla: *Ježíši, udělej můj život zajímavějším!* V určitém smyslu se to uskutečnilo. Celé hodiny jsem poslouchala hudbu dream dance a nořila jsem se do vysněného a nereálného světa, který si mě zcela podmanil. Hltala jsem knihy, které

Kardinál Joachim Meisner, hlavní celebrant slavnostní bohoslužby

pro mne nebyly vhodné, začala jsem kouřit a pít alkohol. Stále častěji jsem se setkávala se staršími chlapci a lichotilo mi, že se jim líbím. Právě v tomto směru vidím zpětně ochranu Panny Marie, která měla stále svoje místo v mém srdci. Protože jsem tehdy nechápala, proč by si děvče mělo uchovat čistotu, byla to zřejmě ona, která mě chránila před neuváženými kroky. I když se moje svědomí ozývalo a vlastně jsem jasně věděla, že nejsem na správné cestě, zůstávaly diskotéky, tanec, flirt i nadále mým víkendovým programem. Jako 15letá jsem za žádnou cenu nechtěla zůstat o prázdninách doma. Dokonce jsem souhlasila, že budu dva týdny vypomáhat v Schönstattu. K mému překvapení se mi to dokonce líbilo. Naučila jsem se vážit si ticha, na které jsem nebyla zvyklá, a denně mě to lákalo poklonit se před Nejsvětější svátostí. Tam mi dal Ježíš poznat, že mám patřit jen jemu.

Od té chvíle mě začala trápit rozpolcenost: na jedné straně bylo toto Boží volání, které nebylo možno přeslechnout, a na druhé straně byl svět, který jsem i nadále chtěla vychutnávat a nechtěla jsem se ho vzdát. Právě to se mi hodilo, protože v té době jsem se vážně zamilovala. Abych nemusela myslet na povolání, vynechávala jsem v modlitbě bratra Klause, kterou jsem se často modlila, poslední prosbu, která zní: *Odejmi mě sobě samé a vezmi si mě zcela do svého vlastnictví.*

Sestra Dominika se svými tetami

20. srpna 2008 v klášteře Božího milosrdenství v Nových Hradech složilo řeholní sliby pět sester Rodiny Panny Marie

tví. V této rozpolcenosti jsem se dostala takřka do deprese.

V takovém stavu jsem se zúčastnila v roce 2004 duchovní obnovy v mé nynější duchovní rodině. Námětem bylo Boží milosrdenství. Tehdy se mě Boží milost dotkla tak silně, že jsem se v hluboké lítosti pevně rozhodla zcela změnit svůj život. Ze dne na den jsem měla náhle sílu věrně se modlit růženec, denně navštěvovat mši svatou a každý týden se zpovídat.

Vnitřně jsem totiž cítila, že se mám modlit za kněze, i když jsem nevěděla, že právě to patří k poslání sester Rodiny Panny Marie. Nejdůležitější však bylo, že jsem dokázala vyslovit své dobrovolné a svobodné Ano Ježíši. Byla jsem přesvědčena: To je společnost pro mne! Za půl roku jsem přišla do mateřského domu a mohu říct: Ježíš vyslyšel moji prosbu ze dne birmování tím nejlepším způsobem – můj život misionářky je nyní více než zajímavý.

Sestra Kamila Amannová z Buchenbergu (Německo)

Spolu se svými čtyřmi sestrami a dvěma bratry jsem prožila v Buchenbergu šťastné dětství. Mohu bez přehánění říct, že základem naší rodiny byla společná modlitba růžence a mše svatá, na kterou jsme denně chodili společně. Velmi dobře si pamatuji, že všechno, co souviselo s Bohem, mě už jako dítě velmi přitahovalo. V této atmosféře jsem již jako 15letá pochopila, že mě Ježíš chce zcela pro sebe.

Když jsem potom na jaře 2005 poznala jako studentka Rodinu Panny Marie, Ježíšovo volání bylo stále naléhavější. Cítila jsem, že nyní nadešel můj čas, abych šla za svým povoláním. Zároveň se však v mém nitru proti „teď hned“ postavila nepřekonatelná hradba. Ptala jsem se sebe samé, proč bych měla odejít právě nyní, když se v mém životě všechno vyvíjí přesně tak, jak jsem si to vždy přála: studium pedagogiky, přátelé, modliteb-

ní skupina, mládežnické hnutí Jugend 2000 a moje „svoboda studentky“. V této bolestné rozpolcenosti jsem si vzpomněla na radu Matky Terezy, kterou jsem jednou slyšela: *Běž na 24 hodin před Nejsvětější svátost oltářní a Bůh ti dá světlo o tvém povolání.*

Ve volném čase jsem odjela do kláštera františkánek Maria Stern v Augsburgu. V klášterním kostele jsem při tiché adoraci opětovně prosila o jistotu v tomto úmyslu. To bylo pro mne nakonec řešení, ne sice po 24 hodinách, ale až po týdnech, vlastně po měsících se tato moje vnitřní hradba postupně zhroutila, až se zdálo, jako by to bylo proti mé vůli. Moje mysl a mo-

Sestra Ester se svými rodiči

je srdce dostaly v tomto čase radostnou jistotu: kvůli povolání jsem dokázala všechno opustit a ani jsem si neuměla představit, že bych tento krok měla odsunout na jindy.

Abych se zbavila posledního náznaku pochybností, prosila jsem Ježíše o potvrzení z Písma svatého. Otevřela jsem náhodně Písmo svaté a můj prst padl na slova, která nemohla být zřetelnější: *Když Ježíš procházel okolo, viděl na celnici sedět člověka*

Sestra Kamila se svými příbuznými

jménem Matouš a řekl mu: Pojď za mnou. A on vstal a šel za ním (srov. Mt 9,9). Tak jsem ve svém pěkném domově v oblasti Allgäu sbalila 5. října své věci a odcestovala do mateřince na Slovensku. Zpětně jsem si jistá: za sílu vstát a následovat Ježíše vděčím svému drahému otci, kterého si Pán deset dní po mém příchodu do mateřského domu povolal k sobě po těžké nemoci.

Sestra Marie Dominika Tischlerová ze Schwoichu (Rakousko)

Když rodiče putovali v únoru 1988 do Medžugorje, moje maminka mě právě čekala. I když oba chodili v naší tyrolské farnosti na mši svatou a někdy se spolu modlili, nebyli ještě ve víře hluboce zakořenění. Ale během této pouti mne, ještě nenarozenou, v mateřském lůně zasvětili Panně Marii a po návratu dokonce založili modlitební skupinu. Od té doby k nám pravidelně přichází několik žen a spolu sými rodiči se modlí růženec za duchovní povolání. Tento rok slaví tato modlitební skupina 20 let svého trvání a já vnímám jako ovoce modlitby těchto milých matek, že právě v tomto 20. jubilejním roce jejich skupiny jsem mohla složit slavnostní slib jako apoštolská sestra. Cesta k tomu ovšem nebyla vždy jednoduchá.

Až do dvanácti let mi ani na mysl nepřišlo, že bych se mohla stát sestrou, i když jsem měla stále před očima své dvě tety, se-

stru Michaelu a sestru Floridu, jako šťastné misionářky Rodiny Panny Marie. Můj postoj se změnil, když jsem v roce 2001 navštívila sestru Floridu v tehdejší misijní stanici v Nitře.

Nejdříve jsem tam s rodiči ani nechtěla jet a myslela jsem si: Na to se nedávej, celý den se modlit. To nezvládneš. Jen z lásky k sestře Floridě, která byla vždy moji přítelkyní, jsem nakonec přece jela a nelitovala jsem toho. Byla jsem mile překvapená a konstatovala jsem: Vždyť ty sestry jsou „docela normální“, přirozené a veselé, dokonce mě naučily hrát volejbal novým způsobem. Pak nastal čas modlitby, šla jsem s nimi do kaple, i když jsem již před lety přestala s modlitbou. Tehdy mě poprvé napadla myšlenka: *Být sestrou přece jen není tak zlé.* Tak začalo zcela nenápadně moje obrácení.

Doma jsem si potom (bylo mi 12) určila pravidelný čas k modlitbě: ráno jsem začala zasvěcením Panně Marii, odpoledne po škole a po obědě jsem se modlila růženec. Obojí jsem dělala sama v tichosti v pokoji. Tam jsem si zřídila kout s obrazem Panny Marie a milosrdného Ježíše a vyzdobila jsem ho květy a svíčkou. Stále častěji jsem chodila během týdne na večerní mši svatou, na kterou jsem se u svého oltářiku chystala četbou Písma svatého a třemi desátkami růžence. Dnes se dívám tomu, jak jsem dokázala ve věku dospívání být v tom věrná.

V mém nitru se uskutečnila citelná změna. Po roce jako 13letá jsem byla pevně rozhodnuta, že se stanu sestrou. Samozřejmě muselo ve mně ještě mnohé dozrát. Ale jako 16letá jsem po ukončení školy mohla výjimečně s písemným souhlasem rodičů odejít do mateřského domu jako kandidátka o dva roky dříve, než je běžné. Strávila jsem zde čtyři krásné roky formace. I teď se ještě mohu vrátit do mateřince a těším se, že budu moci vypomáhat při různých aktivitách. ▶

**Sestra Judita Schelsová
z Perletzhofenu (Německo)**

Mnohá setkání, rozhovory na setkáních mládeže, tiché hodiny adorace, poutě, katecheze, několik Světových dnů mládeže a mnoho jiného se na cestě mého povolání spojuje jako obraz z kamének v mozaice. Po pěti letech zaměstnání jsem začala se studiem cizích jazyků. V tom čase jsem cítila potřebu více se modlit a někdy se i postit, abych si ujasnila svou budoucnost, svou budoucí životní cestu. A tak jsem před vyučováním chodila stále častěji do blízkého kostela s ustavičnou adorací, abych celý svůj den vložila do Ježíšových rukou.

Během volných hodin jsem ráda chodila na mši svatou a začala jsem Pannu Marii konkrétně prosit, aby mi dala poznat mé povolání a dala mi také sílu je přijmout. Poprvé jsem si tehdy uvědomila, že v podstatě ještě nejsem připravená následovat Ježíše, protože jsem si stále myslela: Z domu nemůžeš odejít!

Byla tu přece moje rodina, přátelé a naše hospodářství. Kromě toho každý den jsem vyřizovala něco pro naši mládežnickou organizaci, hodně jsem cestovala, byla jsem zástupcem mladých ve farní radě a členkou Jugend 2000 v diecézi Řezno a také jsem chodila do dětského pěveckého sboru.

Byla jsem prostě ráda mezi lidmi, ať už starými, nebo mladými. Přitom jsem se vědomě snažila podávat svědectví víry, ať už když jsem byla zvolena „královnou našeho kraje“ za město Řezno, nebo když jsem se dostala na kandidátku do městské rady.

Pak v srpnu 2004 – právě jsme nesli pěšky kříž SDM do Altöttingu a pomáhali na mezinárodním vikendu adorace – jsem se cítila velmi svobodná. Cítila jsem, že se mohu rozhodnout pro cestu zasvěceného života nebo pro manželství. Když jsem tehdy psala zápis do deníku, přidala jsem větu: *Ježíši, mám*

jen jedno přání – vybrat si to, co jsi pro mne určil ty. Kéž bych splnila tvou svatou vůli!

Tuto upřímnou touhu Pán záhy odměnil vnitřní jistotou. A tak jsem se o dva měsíce později nevydala, jak to bylo původně plánováno, do Kolína nad Rýnem, ale už v říjnu jsem byla na cestě do mateřského domu našeho společenství, které jsem poznala na SDM v Paříži v roce 1997. Rozloučení s maminkou, bratry a přáteli se neobešlo bez slz. Ale byly to slzy radosti a vděčnosti, že za dar svého povolání vděčím v neposlední řadě životní oběti mně velmi drahých lidí, a to mého otce, který zemřel na rakovinu, když jsem měla 16 let, a mému bratrovi, který zemřel o 14 měsíců později při dopravní nehodě. Kromě toho jsem si vědoma, že za moje povolání se modlili a obětovali i mnozí neznámí.

**Sestra Marie Lisa Haimová
z Kolsassu v Tyrolsku
(Rakousko)**

Když má člověk napsat příběh vlastního povolání, málem by si přál pořádné obrácení, až takové jako u svatého Pavla. Ale v mém životě se nic podobného nestalo. Moje duchovní cesta navenek neprobíhala nijak výjimečně, řekla bych, že byla skoro až všední.

Matka po smrti své sestry našla hlubší vztah k víře, a tak u nás doma patřilo k dennímu pořádku, že jsme se s mými dvěma bratry a matkou společně modlívali. Přitom nám vyprávěla o Ježíši, Panně Marii a svatých. Tehdy bylo pro nás přirozené chodit s rodiči pravidelně na mši svatou.

Když maminka poznala v roce 1992 Rodinu Panny Marie, měla jsem 5 let. Každý rok jsme se účastnili duchovních cvičení tohoto společenství a vzniklo z toho srdečné přátelství s bratry a sestrami. Měla jsem už tehdy úžasné přátele a vzory pro svůj křesťanský život.

V den prvního svatého přijímání jsem poprvé pocítila v srd-

ci touhu stát se sestrou. Nebyl to ani hlas, ani citelné Boží objetí. Ale přesto jsem v nitru cítila jasně, že chci zcela patřit Ježíši. Tak jsem, nakolik to osmileté děvče dokáže, dala Ježíši ve skrytosti a tichu své první Ano. Vim ještě přesně, jak vážně jsem brala tento slib. I když mi později na gymnáziu svět víry zprostředkovaný společenstvím a duchovním vůdcem P. Pavlem byl blízký, nebylo vždy jednoduché zůstat věrná Ježíši především v modlitbě. Stálo mě to často přemáhání odejít do pokoje na společnou modlitbu. Ale maminka nás uměla naučit samostatnému rozhodování z lásky k Ježíši. Když jsem jednou chtěla odejít večer s přítelkyněmi – měla jsem 12 roků – a kvůli tomu jsem s ní měla ostrou diskusi, maminka mi řekla: *Ježíš a ty se máte velmi rádi. Zeptej se jeho, co by ti na to řekl, a pak se rozhodni.* Málo potěšena tímto návrhem jsem zůstala doma, protože jsem věděla, co by Ježíš řekl. Takové a podobné oběti mi velmi pomohly darovat mu větší oběti z lásky, např. když jsem jako dospívající přemýšlela, zda bych nemohla mít pěkný život jako matka rodiny. Ale na duchovních cvičeních v roce 2001 jsem jako 14letá znovu poznala: své štěstí nenajdu ve světě! S radostí a novým elánem jsem se ještě hlouběji rozhodla pro povolání.

Ale čekaly mě 4 roky gymnázia, velmi důležité, aby moje rozhodnutí mohlo dozrát. Často to byl vnitřní zápas. I proto jsem se rozhodla pro každodenní mši svatou. On mi přitom vždy dal mír a útěchu. Dnes jsem si jistá: především každodennímu svatému přijímání vděčím za to, že i přes „vlažná období“ jsem měla sílu vytrvat na cestě, po které jsem v hloubi srdce vždy chtěla jít.

V 16 letech jsem kromě lásky ke koním, horolezectví a lyžování, tenisu a volejbalu objevila novou vášně: tanec. Vícekrát týdně jsem chodila tančit a o víkendech jsem chodila na taneč-

ní party. Postupně jsem si uvědomovala, že mě Ježíš prosí, abych mu tento tanec darovala. Upřímně řečeno, byla to těžká oběť, ale dnes zpětně vidím, jak důležitá. Když jsem se svěřila otci, že bych se chtěla stát sestrou, v prvním okamžiku nebylo jasné, jak by to přijal. Když jsem si toho všimla, váhavě jsem se ho zeptala: *Máš něco proti?* Jeho odpověď si dodnes pamatuji tak dobře, jako by to bylo včera: *Víš, Lízo, já chci jen to, abys byla šťastná, a když to je tvoje štěstí, tak je to i moje.*

Velmi dobře si vzpomínám na svůj poslední rok ve světě, na maturitní rok, protože to bylo snad nejnebezpečnější období, pokud jde o cestu mého povolání. Škola mě velice zaměstnávala a po úspěšné maturitě se ve mně náhle probudila touha po svobodě. Myslela jsem si: Celý svět je pro mne otevřený, abych si svůj život zařídila podle svého. Dostala jsem se do svého posledního zápasu o životní rozhodnutí a já jsem se rozptýlovala: byli tu přátelé, sport, televize – všechno mi vyhovovalo, ale každodenní mši svatou jsem zůstala věrná.

V polovině srpna 2005 byl v sousední obci každoroční hudební festival. I náš volejbalový klub tam měl svůj bar a velmi mě bavilo tam pomáhat. Zdálo se, že to bude perfektní večer. Hned se objevili dva citelé a já jsem se jako 18letá cítila přece jen poctěná. Všichni už spali, jen v mém pokojíku se svítilo. Tu mi Bůh daroval velkou milost. Můj pohled padl na milosrdného Ježíše a v jediném okamžiku se celý večer propadl do nicoty a zanechal ve mně jen prázdnotu. Jako nikdy předtím jsem pochopila: Nikdo mě nikdy nebude moci naplnit štěstím, jen Ježíš sám.

Za několik měsíců v říjnu 2005 jsem šla s rodiči do mateřského domu ve Staré Haliči a dodnes jsem ani jednou nepochybovala o správné volbě své cesty.

*Z Vítězství srdce 65/2008
přeložil -lš-*

Zjevení v Hrušivu na Ukrajině v XVII. a XX. století

Historie zjevení v Hrušivu začíná v XVII. století, kdy se v této vesnici poprvé zjevila Panna Maria. Aby uchovali památku tohoto zjevení, zasadili tehdy lidé na tom místě vrbu. O století později vyrazil u paty stromu vodní pramen a lidé přicházeli a čerpali zde křišťálovou vodu.

Místo se stalo známým díky uzdravením, která se zde udála. V roce 1806 namaloval Štěpán Chapovskij obraz svaté Panny, který vesničané pověsili na vrbu. Protože za návalu poutníků k vrbě byla zcela pošlapána louka, zvolalo to nelibost majitele. Pověřil proto nevěřícího J. Kinu, aby kolem vrby vybudoval ochranný plot. Podle lidového podání celá rodina Kinů zahynula.

Když v roce 1856 řádila v kraji epidemie cholery, zjevila se Panna Maria ve snu jedné ženě a prosila ji: „Moje dcero, prosím o očistění posvátného pramene. Slavte na tom místě mši svatou a umírání ve vsi ustane.“ A to se skutečně stalo. Epidemie ustala a nad pramenem byla zbudována kaple ke cti Nejsvětější Trojice. Později ve Stalinově době při nuceném spojování řecko-

katolické církve s pravoslavnou byla návštěva kaple zakázána.

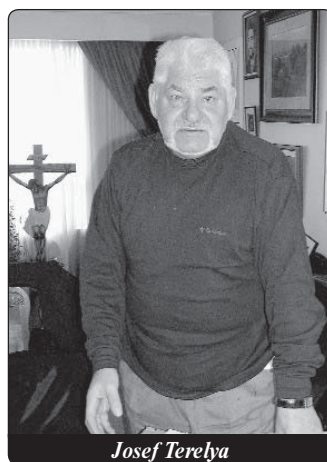
Řeckokatolická církev zaplatila za svou věrnost Římu mnohými strašnými vězňenými a mnoha životy. V této souvislosti 26. dubna 1987, ve výroční den katastrofy v Černobylu a na počátku perestrojky, měla 11letá Maria Kizyne „vidění svaté Panny“ v podobě putující siluety. Dítě o tom mnoho nemluvalo, ale zcela změnilo svůj život a mnoho se modlilo. V dalších týdnech přišly zástupy poutníků do této odlehle vsi a tvrdily, že měly zjevení Panny Marie. Mezi nimi byl i Josef Terelya, který Matku Boží poznal. Ona se mu již dříve zjevila ve vězení, když stál na prahu smrti, a jeho svědectví se velmi rozšířilo.

Josef Terelya se narodil roku 1943 a vychovávala ho babička z matčiny strany. Jako horlivý katolík bojoval za Katolickou akci a byl velkým ctitelem Nejsvětější Svátosti. V 19 letech se zasnoubil, ale byl uvězněn a strávil ve vězení téměř 15 let (1962–1976).

Když se po této době vrátil domů, mohl se konečně oženit se svou snoubenkou, která na něho čekala. Josef jí vyprávěl o mariánských zjeveních, která měl ve vězení. 12. února 1970 se mu Panna Maria zjevila ve vězení ve Vladimiru, 165 km severně od Moskvy, a vyzvala ho, aby svým nepřítelům a zvláště mocipánům v Moskvě z celého srdce odpustil. Předpověděla mu: „Máš před sebou ještě roky zkoušek a ponížení. Rusko ještě zůstane v temnotě a v bludu, dokud národ nebude činit pokání a nebude konat skutky mého Syna; nebude mír, protože mír je jen tam, kde je spravedlnost. Modli se za

své nepřátele, odpusť jim, a otevře se před tebou cesta světla.“

Druhé zjevení následovalo po dvou letech. „12. února 1972 jsem se nacházel na samotce. V cele byla ledová zima, na zmrznutí. Trpěl jsem až ke kořínkům

Josef Terelya

vlasů. Prostor osvětlovala závěsná lampa. Odložil jsem své palčáky a ohříval si na ní ruce. Ale dozorce mě uviděl skrze špehýrku a světlo vypnul. (...) Nemohl jsem už pohnout údy a položil jsem se na pryčnu, abych zemřel. V tom okamžiku jsem pocítil teplý dotek ženské ruky, něžné jako hedvábí. Náhle mi bylo teplo. Cítil jsem v prostoru teplo a myslel jsem, že trpím šálením smyslu nebo že umírám. Tu jsem uslyšel hlas: »Volal jsi mě a já jsem k tobě přišla. Nevěříš, že jsem to já?« A viděl jsem před sebou mladou Paní, která mi řekla: »Ještě nebuděš z vězení vysvobozen. Máš za sebou teprve půl cesty, ale neboj se, já jsem s tebou.«

Tři měsíce po svém propuštění se odebral Josef Terelya do Hrušiva. Vypravuje o tom: „Viděl jsem ji tam tak, jak vidím vás. Chtěl jsem ji cítit, dotýkat se jí. Cítil jsem ji a mohl jsem se jí dotýkat. Současně jsem mluvil s jinými přítomnými. Panoval mír.

Byla to Matka Boží, živá, živý drahokam! Mluvila s námi. Její postava byla plná života. Viděli ji dospělí. Všechny děti ji viděly. A my jsme ji nejen viděli, ale i slyšeli. Jedni slyšeli to a jiní ono. Mluvila ke každému. Bylo nás 52 000.

Když ke mně mluvila, začala slovy: »Moje dcero, moje Ukrajině, přišla jsem k tobě. Ty jsi nejvíce ztotočená, nejvíce jsi trpěla pro víru v Krista.« Prosila nás, abychom se modlili, abychom se modlili růženec, abychom se modlili zvláště za zemřelé a abychom učili děti modlit se. Slyšel jsem slova: »Přišla jsem k vám, protože zde bude věřící lid všude šířit mé poselství. Víím, kam musím jít. Jdu tam, kde je to pro mého Syna nejlepší. Myslete na to, že zakázaná rozkoš je hřích. Matka Boží vás prosí, abyste obětovali svůj život. Každý z vás má mít podíl na Kristově utrpení. Tak zachráníte ty, kteří upadli do hříchů, nepochybuje o tom. Nebojte se a modlete se, modlete se, modlete se bez ustání. Vyznávejte Ježíše na veřejnosti. Nestyďte se dělat znamení kříže. Připravte se na velké pronásledování a nové oběti. Budou se dít velké věci. Na Filipínách vyšli katolíci do ulic, aniž by do nich vládní oddíly střelily. Přejde doba, kdy bude Matka Boží v Sovětském svazu působit podobně. Ukrajina bude nezávislá (...) Hněváte se často z pýchy a lidské ješitnosti. Modlete se, modlete se růženec. To vás zachrání. Antikrist dělá všechno, aby vás zlomil. Pamatujte si: Mír přichází jen skrze vykoupení. Mír je v klidu a tichu. Vy ještě nejste v míru.«

Tato událost se stala na začátku perestrojky. Byla jako katalyzátor pro tvorbu svědomí ve chvíli, kdy režim začal váhavě upouštět od pronásledování. Z tohoto hlediska má událost dějinný význam, je to klíčový moment, ve kterém lidská svoboda nově orientuje běh dějin.

Podle Comment la Vierge Marie leur a rendu la liberté.

Nakladatelství OEIL, Paříž 1991

Maria Kizyne

A pak jsem vstal...

Oficiálně bylo v Lurdech uznáno jen 67 zázračných uzdravení. Ve skutečnosti jsou tyto případy mnohem četnější. Následující vyprávění líčí jeden takový případ, který se do oficiálního seznamu nedostal.

Učerné kávy mi vyprávěl jeden 53letý muž o své obdivuhodné životní cestě a jejích zvratech. Na počátku stojí něžný Boží dotek, který zažil ve svých sedmi letech při výuce katechismu a otázce: „Proč Pán Bůh stvořil svět a každého z vás?“ A odpověď kněze: „Protože vás miluje.“ „On mě miluje! Tato věta mnou doslova projela. Od té doby mě provází toto přesvědčení.“

Od mládí v něm koexistuje hluboká víra spolu s pocitem nesmírné únavy a celkového nedostatku tělesné síly k pohybu. Tyto zpočátku nijak bolestné příznaky postupem doby zesilovaly, až se vyvinuly do blížie nedefinovatelného svalového onemocnění. Dostavovaly se chronické stavy vyčerpanosti. Fyzické síly se vytrácely do té míry, že Nadin nakonec prožíval své tělo jako bolestivou a ochrnutou tupou masu.

Ve 33 letech musel přestat pracovat. Tomuto stavu se 16 let přizpůsobovala matka dvou dětí a pokoušeli se to přežít. „Žil jsem ze dne na den, v tempu zpomaleného filmu, boj s těžkostmi byl stále namáhavější, ale to všechno bez revoltování – ve víře a v odevzdanosti,“ dodává tichým hlasem.

Od roku 1994 byl odkázán na invalidní vozík, který musel být nahrazen vozítkem s elektrickým pohonem, protože nebyl schopen pohybovat se vlastní silou. Bolesti svalů zachvátily brzy celou kostru a její údy, dokonce i obličej. Na úsměv se vždy připravoval s velkou bolestí. Od roku 2004 se ploužil mezi vozíkem a lůžkem a nebyl schopen ani doma vůbec nic vykonat.

Nicméně dále se modlil a obětoval. Byl členem modlitební skupiny, a když objevil Terezii z Lisieux, začaly jeho kontakty s místním Karmelem. Důvěrným průvodcem se mu stalo zasvěcení podle Ludvíka Marii Grigniona z Montfortu podle příkladu Jana Pavla II.: „Volím si Tě, ó Maria, za svou Matku a Královnu... zasvěcuji své tělo a svou duši...“ „Ještě jsem nevěděl, co Maria s mými slovy udělá,“ dodává a pokračuje ve vyprávování.

„V tomto postoji důvěry jsem v červnu 2004 přijel do Lurd. Evangelium v první mši svaté bylo o ženě, která trpěla krvotokem a dotkla se Ježíšova roucha. Toto evangelium jsem slyšel i před odjezdem.“

Během pouti jsem se sám odebral do stanu adorací. Chtěl jsem být v Ježíšově společnosti. Před eucharistickým průvodem v 17 hodin odnesli dva kněží monstranci. Jel jsem za nimi na svém elektrickém vozíku a neztrácel jsem Pána z očí. Přitom jsem mu řekl: »Můj pohled je upřen na Tebe v Hostii. Je to jako dotek, kterým se tě dotkla žena. Dotýkám se Tě

zrakem, Ježíši.« Byl jsem šťastný, provázel jsem ho a byl jsem mu docela blízko.

Po návratu domů jsem 5. července ještě v 8 hodin ležel v posteli. Vzal jsem misálek, abych si přečetl evangelium toho dne. Opět to byla zpráva o uzdravení ženy trpící krvotokem! Pomyslel jsem si: Co to má znamenat? Tato žena mě už několik dní pronásleduje. Tak jsem text opět přečetl. Konečně jsem pochopil: Tuto ženu žene tak velká touha po uzdravení, že mohla překonat všechn strach. V gestu nekonečné důvěry vložila svůj život do Ježíšových rukou. Ve velké pokoře a bezmezné odevzdanosti prosila o své uzdravení.

Tu mi bylo náhle jasné, že jsem ještě nikdy neprosil o své uzdravení, vždy jsem prosil jen za druhé. Sobě jsem vyprošoval duševní sílu, víru a vytrvalost... Ale nebyl to nakonec nedostatek důvěry v Boží všemohoucnost, omezovat se pouze na své oblasti? Má být Bůh všemohoucí, jen pokud jde o duše, nikoliv však i o těla? Když stvořil hmotu a všechn svět, není to pro něho docela jednoduché, »spravit« moje tělo, tento maličký atom v jeho stvoření?

Zkrátka, posadil jsem se na lůžku, podíval jsem se na obraz Panny Marie Lurdské, jako bych byl v jeskyni, a zašeptal jsem: »Maria, jsem připraven, popros svého Syna, aby mě uzdravil, je-li to jeho vůle.« A pak jsem vstal,

lehce a rychle. Zpozoroval jsem, že necítím žádné bolesti. Svoje tělo jsem necítil jako tupé, moje páteř se zdála zcela narovnaná. Stál jsem rovně jako svíce. Začal jsem vykonávat domácí činnosti, starat se o jídlo a o nákup.

Zkrátka, začal jsem zcela normální život, ale to všechno jsem 15 let nemohl dělat. Od rána do večera, bez únavy jsem pracoval. Síla se opět vrátila, a to natrvalo.

Pocítil jsem nevýslovnou radost, pocit štěstí, který nebyl z tohoto světa! Bůh to připustil, abych prosil o uzdravení svého těla, a já jsem věděl s jistotou, že mě uzdravil.

Od té doby mě naplňuje úžas, žiji v ustavičném díkůvdání s vědomím, že všechno se rozhoduje v obrácení. Tělo se nakonec rozpadne na prach, nesmrtelná je jen duše.

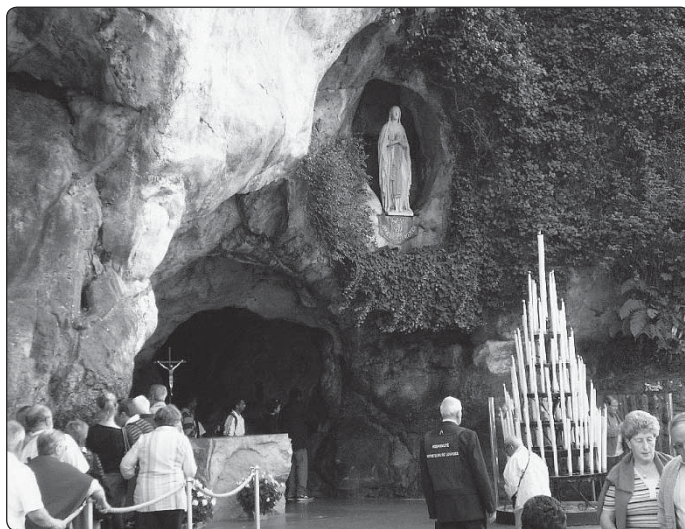
Přesto ne všechno bylo hned lehké. I když uzdravení znamenalo velké štěstí, tento velký zlom byl také zdrojem stresu, především pokud se týká druhých. Po několika dnech jsem začal pociťovat určité pocity viny. Proč právě já, když osoby mně blízké trpí tolika bolestmi srdce? Jak mám tuto milost pochopit?

Mohl jsem své štěstí sdílet s dalšími, ale narazil jsem na nepochopení, na pochybnosti, na podezírání, osamocenost, dokonce i uvnitř církve. Zázrak vyvolává i odpor. Když se mě na to někdo ptá, odpovídám, že je to znamení: znamení naší budoucí slávy, když budeme všichni spolu u Ježíše.

Nechtěl bych, abych byl označen za zázračné uzdravení. To slovo působí trochu s nádechem senzace, obrací pohled na osobu, jako by byla významná. Dávám však raději svědectví o tom, že mě Bůh uzdravil a že toto uzdravení je zázrak. O tom nemám ani nejmenší pochybnosti. Není třeba se dívat na mne, nýbrž na toho, kdo zázrak způsobil: na Ježíše Krista, který na přímlovu své Matky uzdravuje a zachraňuje.“

Famille Chrétienne

7.-13. 2. 2009

Pětice nových svatých z pohledu Benedikta XVI.

Ve své homilii 26. dubna představil Benedikt XVI. pět osobností, které zapsal do seznamu svatých

Svatý **Arcangelo Tardini**, italský kněz, strávil mnoho hodin před Eucharistií. Při své pastorační práci měl vždy před očima lidskou osobnost v její osamocení. Tak pomáhal svým farníkům, aby rostli lidsky i duchovně. Tento svatý kněz, který byl mužem Božím, dával se ochotně v každém okamžiku vést Duchem Svatým a byl současně připraven v případě nouze rychle zasáhnout a zajistit pomoc. Proto podnikl více konkrétních a odvážných iniciativ, jako bylo např. založení Katolické dělnické společnosti vzájemné pomoci, stavbu Filady, domova pro dělnice, a v roce 1900 založení Kongregace dělnic svatého Domu v Nazaretě. Ta měla za cíl po vzoru Svaté rodiny nazaretské posvěcovat účastí na každodenní námaze svět práce. Jak prorockou a charismatickou intuici osvědčil Don Tardini a jak aktuální zůstává jeho příklad právě dnes, v době velké hospodářské krize! Připomíná nám, že můžeme kvas z evangelia zanést do různých prostředí práce a do každého prostředí našeho života jen tehdy, když máme trvalý vztah k Pánu, zvláště ve svátosti Eucharistie.

Také u svatého **Bernarda Tolomeiho** vystupuje láska k modlitbě a k manuální práci obzvláště do popředí. Byl mimořádným propagátorem benediktinského mnišského života. Jeho život byl opravdu eucharistický, zcela poznamenaný kontemplací a zcela věnovaný službě bližním. Pro jeho mimořádnou pokoru a bratrského ducha ho mniši 27 let opakovaně volili opatem až do jeho smrti. Aby zajistil svému dílu jistou budoucnost, obdržel od papeže Klementa VI. dne 21. ledna

1344 papežské uznání nové benediktinské kongregace se jménem „Santa Maria di Monte Oliveto“ (Svatá Maria z hory Olivetské).

Za velké morové rány v roce 1348 opustil samotu na hoře Olivetské a šel do benediktinského kláštera Sankt Benedikt a Porta Tufi v Sieně, aby pomáhal tamním postiženým mnichům. Sám pak zemřel na tuto nemoc a stal se tak mučedníkem bliženské lásky. Příklad tohoto světce nás zve, abychom ze své víry, podnětí bliženskou láskou a ochotnou i k nejkrajnější oběti, uskutečnili život pro Boha v modlitbě a ve službě bližním.

V žalmu 4 je verš: „Podivuhodně jedná Pán se zbožnými, Pán slyší, když k němu zavolám.“ Tato slova sponsoriálního žalmu vyjadřují tajemství dobrodružného života **Nuna de Santa Maria**. Je to portugalský hrdina a světec. Jeho 70 let trvající život spadá do přelomu 14. a 15. století. V té době dosáhlo Portugalsko své nezávislosti na Kastilii a rozšířilo působnost na oceán. To bylo Boží znamení k tomu, aby zaneslo evangelium až na konec světa. Svatý Nuno se cítil jako Boží nástroj a člen Kristovy armády. Byl si vědom, že jako Kristův svědek je poslán ke všem

křesťanům. Příznačný je jeho život modlitby a absolutní důvěra v Boha. Byl nejdříve velmi dobrým důstojníkem, vynikajícím představeným. Nuno se vždy snažil, aby nestál Bohu v cestě, naopak, aby poznával a plnil jeho vůli. Následoval Matku Boží, kterou velice uctíval. Jí také veřejně připisoval svá vítězství. Ve druhé polovině svého života šel do karmelitánského kláštera, který byl postaven z jeho podnětu. Cítím se velice šťastný, že mohu tohoto vzorného světce představit celé Církvi. Žil v modlitbě a v hluboké víře v době, která byla pro to velmi vhodná a otevřená. Ukázal, že v každé době a v každém prostředí je opravdu možno uskutečňovat principy a hodnoty křesťanského života, pokud jen tento život stojí ve službách Boží slávy a společného blaha.

Na svatou **Gertrudu Comenoli** působila již od dětství zvláštní přitažlivost Ježíše v eucharistické podobě. Hlavním cílem jejího života bylo klanění eucharistickému Kristu, je možno říct, že to byl přímo předpoklad jejího života. Neboť jen skrze Eucharistii pochopila Gertruda své poslání a povolání v Církvi: povolání věnovat se bezvýhradně apoštolskému misijnímu působení především ve prospěch mládeže. Tak vznikl v souladu s přáním papeže Lva XIII. její institut, který si dal za úkol proměnit „meditující lásku“ k eucharistickému Kristu v „prožívané milosrdenství“, které se věnuje potřebám bližních.

Ve ztracené a zraněné společnosti, jakou je naše, obrací se svatá Gertruda k mládeži odpovídající i naší době, k mládeži, která hledá hodnoty a smysl vlastního života. Ten se jeví jako skálopevný výchozí bod v Bohu, který se stal pro nás ukazatelem směru v podobě Eucharistie. Tak nám připomíná, že klanění se musí osvědčovat především v dílech milosrdenství. Neboť skrze lásku k našemu zemřelému a zmrtvýchvstalému Kristu, který je ve Svátosti oltářní skutečně přítomen, se pro nás stává zřejmým evangelijní milosrdenství a vede nás k tomu, abychom ve všech lidech viděli bratry.

Svědkiem božské lásky byla také **Kateřina Volpicelli**, která usilovala, aby „Kristu náležela a ke Kristu přiváděla“. Jak mnoho lidí oslovila v Neapoli na konci 19. století, v době duchovní a sociální krize! I pro ni spočívalo tajemství v Eucharistii. Svým prvním spolupracovnícem kladla na srdce, aby vedly intenzivní život spirituality a modlitby a byly především v živém styku s eucharistickým Ježíšem.

To je i dnes podmínkou k tomu, abychom dále pokračovali v díle a poslání, které ona započala a zanechala nám v podobě Služebnic Nejsvětějšího Srdce. Aby byly autentickými vychovatelkami víry, které usilují předávat novým generacím hodnoty křesťanské kultury, je nevyhnutelné, jak se snažila opakovat, vysvobodit Boha z vězení, do kterého ho lidé uvrhli. Neboť jen v Kristově Srdci může lidstvo najít stabilní vlast. Svatá Kateřina ukazuje svým duchovním dcerám i nám všem, jak může naléhavá cesta obrácení změnit naše srdce a kořeny a proměnit se ve způsob jednání, který je ve shodě s evangeliem. Tak je možno vytvořit základ společnosti, která je otevřena pro spravedlnost a solidaritu. To pak umožňuje překonat kulturní nerovnováhu, které stále panuje na velké části naší planety.

Podle kath-net

BŮH UPADL DO ZAPOMENUTÍ

V centru reformy Církve musí být otázka Boha. Zdůraznil to předseda švýcarské biskupské konference Kurt Koch. Kritizoval skutečnost, že Bůh upadl do zapomnutí. Proces sekularizace po II. vatikánském koncilu se výrazně vyostřil. Církev musí do středu svého hlásání postavit víru v trojjediného Boha a život v osobním vztahu k Bohu. Všechno ostatní vyplyne z toho. Misijní poslání Církve je nutno znovu oživit.

PROTEST PROTI KATOLICKÝM POCTÁM PREZIDENTU OBAMOVÍ

Profesorka Harvardské univerzity Mary Ann Glendon, někdejší velvyslankyně u Vatikánu, odmítla čestnou medaili od katolické univerzity, která vyznamenává Obamu. Katolická univerzita jednala proti výslovné vůli amerických biskupů. „Není možno vyznamenat člověka, který popírá základní morální principy.“

MEMENTO NĚMECKÝM BISKUPŮM

Letos v květnu tomu bude 90 let, co papež Benedikt XV. poslal německému národu a biskupům zvláštní encykliku *In hac tanta*, ve které jim připomněl sv. Bonifáce, který v roce 719 začal Germánům hlásat Kristovo evangelium. Nehlásal jim nic překrouceného ani dvojnásobného, ale mluvil velice jasně a s nesmírným úspěchem, který ho dovedl až k mučednické smrti. Německý episkopát se bohužel ke svému nejvyššímu pastýři otočil uprostřed první světové války zády. Platí to zvláště o berlínském kardinálu Hartmannovi, který odmítl připojit se k papežské mírové iniciativě. Benedikt XV. však ve své encyklice také vyzýval evropské národy, aby poražené Německo přijaly mezi sebe. Blížící se jubileum sv. Bonifáce připomněl také Benedikt XVI. již tím, že při křížové cestě v Koloseu použil štólu se znakem Benedikta XV.

Kath-net

Misijní cesta do Zambie

Na základě pozvání národního ředitele Papežských misijních děl (dále PMD) P. Bernarda Zulu vycestovali ve dnech od 25. 3. do 14. 4. 2009 do Zambie na pracovní misijní cestu národní ředitel PMD v ČR P. Jiří Šlégr, kameraman a ředitel TV Noe P. Leoš Ryška, SDB a Filip Breindl, redaktor Radia Proglas. Protože se dárčí z Česka v rámci projektů PMD zapojují do pomoci místním chudým a trpícím lidem, delegace navštívila místa, kam finanční pomoc putuje. Jednalo se zvláště o diecézi Chipata a arcidiecézi Lusaka. Zambie, která je svou rozlohou přibližně desetkrát větší než Česko, je rozdělena do 10 diecézí a žije zde na 10 milionů obyvatel. Průměrná délka života je přibližně 35 let. V Zambii se hovoří 73 jazyky, což odpovídá stejnému počtu místních kmenů. Mezi nejpoužívanější patří nynja a bemba. Úředním jazykem je angličtina. Většina lidí žije v bídě, ve vesnicích chybí základní infrastruktura, nedostává se finančních prostředků na zdravotnictví a školství. Přibližně každý šestý obyvatel má HIV/AIDS. Vzhledem k nedostatečnému hygienickému zázemí ohrožuje lidi tuberkulóza, tyfus i cholera. Poměrně častou příčinou úmrtí je též malárie. Zambie je křesťanská země, což znamená, že přibližně 75 % populace je křesťanů, z nichž katolíků je asi 30 %. Na celém území Zambie pracuje jen asi 400 kněží. Vzhledem k tomuto nedostatku kněží stihne přijet do mnoha farností kněz třeba jen několikrát ročně. Vše komplikují velké vzdálenosti, kdy jedna farnost může mít rozlohu jako diecéze v Česku. Důležitou roli hrají v místní církvi katechisté. Jsou to jak muži, tak ženy a často i manželské páry, které po dvouletém intenzivním přípravném kurzu, kdy celý čas bydlí i s rodinou ve formačním centru, pomáhají v odlehlejších oblastech s pastorační a bo-

hoslužbami slova, připravují na svátosti, pohřbívají a jsou členy farních rad.

Papežská misijní díla zahájila svoji činnost v Zambii přibližně před 20 lety, přičemž Misijní dílo dětí slaví letos 10 let činnosti. Během takto krátké doby se stalo přirozenou součástí místní církve, přitahuje stále více dětí a patří mezi neaktivnější. Vstupuje do něho každé křtěné dítě. Jakmile vyrůstá, je vedeno k denní modlitbě za misie a pomoci potřebným. Ročně by mělo též věnovat 1000 kwacha, což odpovídá našim čtyřem korunám. Počet dospělých animátorů se pohybuje kolem 2000 a aktivně zapojených dětí je přibližně 30 000. Celkový počet projektů PMD v Zambii přesahuje ročně 300, a tak na pokrytí základních potřeb putují asi 3 miliony USD. Jedná se o stavby a opravy vzdělávacích a formačních center, seminářů pro bohoslovce, řeholních domů, kostelů, kaplí, far, škol, nemocnic, inter-

nátů, o zajištění léků, pitné vody apod. Z ČR bylo v Zambii za loňský rok podpořeno např. přes 9000 dětí. Finanční prostředky byly použity na jídlo, školní pomůcky, stavbu multifunkčního centra, rádiové vysílací programy, zdravotní program pro handicapované děti, pomoc sirotkům z důvodu HIV/AIDS atd. Zambie zůstává i nadále na seznamu zemí, které PMD z ČR podporuje. Zájemci o materiály pojednávající o Zambii a o právě uskutečněné misijní cestě se mohou těšit na Misijní kalendář 2010 - Zambie - opravdová Afrika, zambijské zářijové číslo časopisu DUHA, cestopisné čtení na pokračování, které připravuje Radio Proglas, dva díly Misijního magazínu a filmový dokument v rámci spolupráce PMD s TV Noe.

Více informací:

PMD, Špindlerův Mlýn 33, PSČ 543 51, tel. 499 433 058, e-mail: info@misijnidila.cz, číslo účtu: 72540444/2700 (pro pomoc do Zambie napište do zprávy pro příjemce „Zambie“).

PODĚKOVÁNÍ ZA POMOC MISIÍM SKRZE PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA V ROCE 2008

Milí přátelé misií, v této chvíli bych Vám chtěl z celého srdce poděkovat za Vaši pomoc, kterou jste v uplynulém roce 2008 poskytli misiím prostřednictvím Papežských misijních děl. Mám opravdu velkou radost, protože kromě množství modliteb a bohatého duchovního přispění se ve srovnání s předchozím rokem vybralo na misie o 3 miliony Kč více, tedy rekordních přes 29 milionů Kč! Všechno naše misijní snažení je konkrétním projevem lásky a podanou pomocnou rukou potřebným a trpícím lidem. Minulý rok jsme přispěli na více než 900 bohoslovců v 16 seminářích do Ugandy, Malawi, Bangladěše a Papuy-Nové Guineje. Podpořili jsme též Dílo šíření víry a tím nutné opravy a stavby učeben, kostelů, kaplí, klášterů, far a duchovních center, mediální projekty, formační programy pro řeholníky, nákup počítačů, solárních panelů, nádrží na pitnou vodu apod. V rámci 61 projektů Papežského misijního díla děti jsme poslali do Ugandy, Malawi, Zambie, Angoly, Jamajky, Bangladěše, Indie a Papuy-Nové Guineje životně nutnou pomoc pro téměř 200 000 chudých dětí. Lidé z misií vyjadřují vděčnost svými denními modlitbami za dobrodince.

Spoléhám a těším se na další tolik potřebnou pomoc a spolupráci s Vámi. Ať sám Bůh, který vidí i to, co je skryté, Vám odplatí.

P. Jiří Šlégr, národní ředitel PMD

Pán Ježíš o svých kněžích

NASTAL ČAS OSLAVIT VE SVĚTĚ
DUCHA SVATÉHO

Potřeboval jsem jen jednu věc, abych zbudoval svou církev na neotřesitelném základě. Kterou? Lásku a jen lásku. Moje církev se měla zakládat na lásce, růst a rozvíjet se v lásce a skrze lásku, onu lásku, která tvoří její srdce, její tepny, její duši a její život: Lásku, tj. Ducha Svatého, který je celý láska.

Proto jsem položil onu památnou otázku, která se bude připomínat po všechna stáletí, položenou tomu, který měl být nejvyšší Hlavou Mé milované Církve, a která dosud nachází ohlas v srdcích všech papežů: *Miluješ mě více nežli tito?*

Když jsem ujistil své srdce Boha-Člověka o opravdovosti této lásky, svěřil jsem duše Pastýři par excellence, který Mě zde na zemi zastupuje; svěřil jsem, možno říci, jeho lásce předmět všech mých lásek, to je duše. Jen to jediné musí mít papež a jen to od něho požaduji, aby miloval Otce a Otec nemůže dělat nic jiného než milovat: i když je přísný, je to jen a jen z lásky.

Jakou něhu zakouší Mé Srdce ke všem duším! Proto ona tak něžná otázka, se kterou jsem se obrátil na Petra, zda Mě miluje, abych mu mohl svěřit vykoupený svět, nebyla adresována pouze prvnímu pastýři duší, ale také všem Mým kněžím. Jemu jsem svěřil církev spolu se Mnou samotným, a ve Mně jsem mu svěřil všechny kněze, kteří ji tvoří, od prvního do posledního.

A papež žije svou lásku pro všechny vyvolené a milované otce spolu s kněžím, kteří se Mnou a s ním tvoří jediného Ježíše, Spasitele duší.

Papež musí být první v přetvoření ve Mne v Jednotě Trojice; jemu dal Otec nejvznešenější část své plodnosti; jemu jsem se Já, Slovo, daroval, aby Mě v Církvi představoval svým do-

konalým přetvořením ve Mne. A Duch Svatý ho chrání, prostupuje, předchází, přetváří, osvěcuje, zbožšťuje, upevňuje, podporuje, sděluje mu své dary a asistuje mu při jeho rozhodnutích, dává jeho slovům svatou pečeť neomylné Pravdy tak, aby se nemohl mýlit.

Ale to všechno jen pod jednou podmínkou: láska, láska, láska. Třikrát jsem žádal, aby Mě ujistil o této lásce; protože jen duše, která se stala láskou, je hodna Mě představovat, mít plodnost Otce, Lásky, podobnost a zosobnění Slova, které se vtělilo do Lásky, a mého Ducha Lásky.

Nuže, tato totalita lásky sjednocuje v Jednotě Trojice neomylně Mne, Hlavu Mé bojující Církve a v ní všechny své spolupracovníky. A oni všichni v různých stupních hierarchie jsou Mnou. Můj Otec totiž v papeži vidí Mne a v jednotě Církve vidí Mne ve všech kněžích: jednoho jediného Ježíše, jednoho Pastýře, jednoho Kněze, jednoho jediného Spasitele.

Jak obdivuhodné je ve světě toto vnitřní a jediné sřetězení, které se uskutečňuje v Mé milované Církvi! Pro sílu toho božského, co v ní existuje, nic a nikdo nebude schopen ji zničit, způsobit, aby ji zviklal, ani rozvrátit její strukturu nebo rozdělit její jednotu. Je božská svým vznikem, božská je její plodnost a je to Člověk-Bůh, který je v ní a který ji chrání, brání, udržuje a oslavuje.

Dokud Moje Církev bude podpírána láskou své Hlavy a svých údů, dokud její Pastýř bude láska (a to bude vždy pro vnitřní přítomnost Ducha Svatého), překoná všechny bouře, překoná všechna moře nepravých a falešných principů a zloby a nebude se zmítat ani se nepotopí. Já jsem její Kormidelník, a proto přejdou staletí a Moje Církev

dospěje celá čistá, celá svatá, tak hluboce mateřská a tak naplněná láskou, jak vyšla z Mých rukou, a dorazí k pláším nebes. I přes zrady a pronásledování, které přijdou dokonce od těch, kteří jsou její (a je jich tolik, kteří Mi působí nové utrpení), bude pokračovat majestátně ve svém pochodu navzdory bouřím, které vždy sloužily, slouží a budou sloužit k tomu, aby ji daly větší zář a oslavily ji.

Kdo proti Bohu? Přejdou generace, pronásledování padnou, rozkoly se urovnají a jen Má Církev, krásná a čistá, svatá a neotřesitelná dospěje na konec věků, dokonale nezměnná, tak, jak vyšla z Mých rukou, založená na oné lásce, která se nemění, protože je božská, je založena na jednotě, která ji charakterizuje, je prosycena láskou a rozsévá jen lásku.

Nastala doba, kdy je třeba zdůraznit a oslavit ve světě Ducha Svatého, duši této milované Církve, ve které se tato božská Osoba vylévá v hojnosti ve všech svých skutcích. Chci, aby tato poslední etapa světa byla zvláštním způsobem zasvěcena Duchu Svatému, který nepůsobí jinak než láskou.

Duch Svatý vedl Církev od samého počátku skrze trojí a pokornou lásku svatého Petra. Chci, aby v těchto dobách vzrostla tato svatá láska ve všech srdcích, zvláště v srdci papeže a mých kněžích. Je to jeho návrat, jeho epocha, je to konečný triumf lásky Mé Církve v celém vesmíru.

Proto znovu požaduji, aby svět byl zasvěcen zvláštním způsobem Duchu Svatému, počínaje ode všech údů Církve, tomuto Duchu, který Mě oživuje, této třetí osobě Trojice, která spojuje mezi sebou božské osoby, sjednocuje samotnou Trojici a působí, že Bůh je Bohem; Bůh je totiž láska a Duch Svatý je Lásku-Osoba, Lásku sama. Proto je Duch Svatý duší a velkým božským motorem Církve, její energií, jejím srdcem, jejím tepem, protože je Lásku.

Ale jaký má být ustavující, pravý a trvalý základ této všeobecné revoluce? Odkud má začít?

Od Mých kněžích a od jejich přetvoření ve Mne. Toto přetvoření není nic jiného než láska, láska čistá, osvědčená, protože je jednotou, protože přibližuje k Trojici, protože připodobňuje k Bohu.

Ujišťuji vás, že jestliže všichni kněžích sjednoceni v Jednotě Trojice podniknou tuto velkou posvěcující a božskou obnovu, Zlý bude poražen a Církev bude očištěna; to bude důvod útěchy pro Svatý stolec a velký úkon úcty k Mému Srdci.

Ale kdo to všechno umožní? Jen Duch Svatý, který se postaví proti materialismu tím, že vylíže božskou lásku, jen Lásku-Osoba uděluje lásku, která všechno zachraňuje.

Kéž by všichni kněžích s rukou na srdci odpověděli na otázku, kterou jsem dal Petrovi: *Miluješ mě více nežli tito?* Ale ať odpoví jejich srdce, zasvěcené Duchu Svatému, který je připraven vylít se do jejich srdcí, která velice miluje a která živě touží prostoupit a zahrnout je svými charisma a svým požehnáním.

Za jak mnoho dlužní kněžích Duchu Svatému! Proto ať Mu projeví svou vděčnost, ať Mu zasvětit své diecéze, farnosti a chrámy, ale především svá srdce, dokonale přetvořená ve Mne, ve Mne a skrze Mne v Otce. Musí milovat Otce a Slovo stejnou nekonečnou láskou, jakou se milují Otec a Slovo; tj. s Duchem Svatým, a s Duchem Svatým musí milovat Církev, své kněžské povolání a duše.

Mariino Srdce, čisté hnízdo Ducha Svatého, je přivede k Němu a s Ním bude jejich přetvoření ve Mne úplné, bude dokonalé, a tak bude uspokojena moje nejvroucnější tužba: aby byli dokonale v Jednotě Trojice (CC 51, 75-85).

(Pokračování)

Z knihy
Conchita Cabrera de Armida:
Sacerdoti di Cristo.
Città Nuova, Řím 2008,
str. 443-447
Přeložil Iš-

Patriarcha German – dokončení ze str. 2

Munificentissimus Deus (1950), kterou prohlásil Mariino nanebevzetí za článek víry. Tento text citoval Pius XII. ve zmíněné konstituci a představil ho jako jeden z argumentů ve prospěch trvalé víry v Mariino tělesné nanebevzetí. German píše: *Mohlo se vůbec stát, nejsvětější Matko Boží, že by se nebe i země cítily poctěny tvou přítomností, a ty bys svým odchodem zanechala lidi zbaveny tvé ochrany? Ne. Je nemožné na to pomyslet. Nuže, jako v době svého pozemského pobytu se necítila cizí vůči skutečným nebe, tak ani když jsi odešla z tohoto světa, nebylas zbavena možnosti komunikovat duchovně s lidmi... Neopustilas ty, kterým jsi zajistila spásu... proto tvůj duch žije navěky a ani tvé tělo nepodlehlo porušení v hrobě. Ty jsi, Matko, všem*

nablízku a všechny chráníš, i když našim očím je zabráněno vidět tě, nicméně víme, Nejsvětější, že přebýváš uprostřed nás všech a přítomňuješ se nejrůznějším způsobem... Ty (Maria) se zjevuješ celá, jak je psáno, ve své kráse. Tvé panské tělo je naprosto svaté, celé čisté, celé je domem Božím, takže už právě proto absolutně odolává jakémukoliv rozpadu v prach. Ono je nezměnitelné od okamžiku, kdy to, co v něm bylo lidské, bylo přijato do neporušitelnosti, a zůstalo živé a absolutně slavné, neporušené a účastné dokonalého života. Bylo totiž nemožné, aby byla držena zavřená v hrobě ta, která se stala Boží nádobou a živým chrámem nejsvětějšího božství Jednorozeného. Na druhé straně věřime s jistotou, že nadále kráčíš s námi (PG 98, sl. 344B–364, výběr).

SVATÝ OTEC NA MÍSTĚ KATASTROFY

Benedikt XVI. navštívil 28. dubna město Aquila, postižené katastrofálním zemětřesením. Ujistil oběti o účasti a solidaritě celé církve a apeloval na všechny instituce, aby se podílely na obnově zničené oblasti. Zemětřesení si vyžádalo 296 obětí na životech. 1500 lidí bylo zraněno a 55 000 je jich bez přístřeší. Kvůli nepříznivému počasí musel papež cestovat autem, nikoliv vrtulníkem. Navštívil tábor postižených v Onna, obci, která byla zničena z 90 %. Žehnal zvláště ženám a dětem. Navštívil také baziliku Santa Maria di Collemaggio ze 13. století, která byla těžce poškozena. Zřítíl se kůr a jedna boční loď. Rakev se svatým papežem Celestýnem V. se podařilo z trosk zachránit.

ZÁVĚR ROKU SVATÉHO PAVLA

29. června skončí Rok svatého Pavla. Papež jmenoval sedm kardinálů jako své zvláštní vyslance, kteří ho při této příležitosti budou zastupovat při slavnostních bohoslužbách na významných místech světa, spojených s životem Apoštola národů: ve Svaté zemi, na Maltě, v Turecku, na Kypru, v Řecku, Sýrii a v Libanonu.

CHUDÝCH PŘIBÝVÁ

Podle zprávy Mezinárodního měnového fondu a Světové banky rozmnožila současná hospodářská krize počet chudých ve světě o dalších 50 milionů. Je to humanitární krize, která nemá obdoby. Rozvojové země jen stěží čelí důsledkům recese. Postiženy jsou nejvíce ženy a děti. Je třeba udělat všechno pro to, aby se tento trend zastavil. Je třeba vytvořit rezervní fond, který pro příští tři roky vyžaduje nejméně 100 miliard dolarů.

-or-

Oslava Církve

Bylo řečeno, že pro Byzantince jsou ozdobné rétorické formy v kázáních a ještě více v hymnech, které se nazývají tropary, nesmírně významné při liturgických slavnostech v návaznosti na krásu posvátné stavby, ve které se vykonávají. Patriarcha German se proslavil v této tradici jako jeden z těch, kteří velmi přispěli, aby se zachovalo živé toto přesvědčení, že totiž krása slova, jazyka a krásy budovy a hudby mají být v souzvuku.

Na závěr cituji inspirující slova, jimiž German popisuje na začátku tohoto svého malého veledíla Církev⁽¹⁾: *Církev je Boží chrám, svatý prostor, dům modlitby, shromáždění svolaného lidu, těla Kristova... Je to nebe na zemi, kde transcendentní Bůh přebývá jako ve svém domě a tam se prochází, ale je zde také skutečný otisk (antitypos) ukřižování, hrobu a zmrtvýchvstání... Církev je Boží dům, kde se slaví oživující mystická oběť, a současně je nejintimnější částí svatyně a svatou jeskyní. Uvnitř se totiž nacházejí hrob a stůl, výživa pro duši a záruka života. Konečně v ní se nacházejí ony opravdu pravé perly, což jsou Boží dogmata nauky, kterou Pán přímo předal svým učedníkům (PG 98, sl. 384B–385A).*

Trvalé poselství

Nakonec zbývá otázka: Co nám může říct dnes tento světec chronologicky i kulturně od nás dosti vzdálený? Myslím v podstatě na tři věci:

První: Existuje určitá viditelnost Boha ve světě, v Církvi, kterou se musíme naučit vnímat. Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, ale tento obraz se pokrýl takovým množstvím špíny hříchu, že v důsledku toho Bůh již neprosvítil. Tak se Boží Syn stal pravým člověkem, dokonalým Božím obrazem: v Kristu můžeme nazírat Boží tvář a naučit se být sami pravými lidmi, pravými Božími obrazy. Kristus nás zve, abychom ho napo-

dobovali, stali se mu podobnými, tak aby z každého člověka prosvítala znovu Boží tvář, Boží obraz. Po pravdě řečeno, Bůh zakázal v Desateru vytvářet Boží obrazy, ale to bylo kvůli pokušení modloslužby, kterému mohl být věřící vystaven při styku s pohanstvím. Když se však Bůh zviditelnil v Kristu skrze vtělení, stalo se reprodukování Kristovy tváře legitimním. Svaté obrazy nás učí vidět Boha v zobrazení Kristovy tváře. Po vtělení Božího Syna se tedy stalo možné vidět Boha v obrazech Krista a také ve tvářích světců, ve tvářích všech lidí, ze kterých vyzáruje Boží svatost.

Druhá věc je *krása a důstojnost liturgie*. Slavit liturgii s vědomím Boží přítomnosti, s onou důstojností a krásou, která dovoluje vidět trochu z oné záře, je úkolem každého křesťana, který je vzdělán ve své víře.

Třetí věc je *milovat Církev*. Právě pokud jde o Církev, jsme jako lidé sváděni k tomu, abychom viděli především hříchy, to negativní, ale pomocí víry, která nás uschopňuje vidět autentickým způsobem, můžeme v ní také dnes a stále objevovat Boží krásu. V Církvi se Bůh zpřítomňuje, nabízí se nám ve svaté Eucharistii a zůstává přítomen pro adoraci. V Církvi Bůh s námi rozmlouvá, v Církvi „Bůh s námi chodí“, jak říká svatý German. V Církvi získáváme odpuštění a učíme se odpouštět.

Prosme Boha, aby nás naučil vidět v Církvi svou přítomnost, svou krásu, a vidět jeho přítomnost ve světě, ať nám pomáhá, abychom i my byli pro jeho světlo průsvitní.

Bollettino Vaticano

29. dubna 2009

Mezitaluky redakce Světla

⁽¹⁾ V řeckém originálu (i v italském překladu) má v tomto případě zřejmě svůj význam skutečnost, že v těchto řečech *ekklesia* (*chiesa*) znamená nejen církev, ale současně také chrám.

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

v očích mnoha dnešních křesťanů samo Ježíšovo přátelství. Ani v jejich rodinách, ani v církevním prostředí jim není představeno ve své opravdové podobě a dostatečné hodnotě. Mladí lidé nejsou vedeni k oné rozlišovací schopnosti a vnímavosti, ani k oné obětavosti, jaké je k rozpoznaní, přijetí a rozvíjení Božího pozvání zapotřebí.

Setkáváme se dnes na stránkách Světla s příkladem pěti mladých žen, které jsou téměř školním příkladem, kde a jak se i dnes rodí a rozvíjí vznešené povolání k Bohu zasvěcenému životu. Každá z těchto pěti dívek šla svou cestou a cestičkou až k cíli, kdy se zcela a bezvýhradně odevzdala Kristu, ale při vši rozmanitosti je docela zřetelné až nápadné právě to, co je na této cestě všem společné. Podmínky, ve kterých vyrůstaly, zřejmě trvale tvoří potřebnou živnou půdu a působí jako katalyzátor pro rozvoj duchovních povolání.

Především je to jejich rodinné prostředí, které bychom ve srovnání se současnou situací mohli označit takřka za nadprůměrné. Jsou to rodiny, ve kterých je domovem každodenní společná modlitba a tato modlitba je tak sblíží s Pánem, že cítí potřebu přijímat často, dokonce denně jeho pozvání ke svátostné hostině. Takový „nadprůměr“ by měl být vlastně standardem každé katolické rodiny. Všechny tyto mladé horlivé misionářky mají větší počet sourozenců. I to by mělo patřit ke standardu katolické rodiny. Ze všech jejich vyznání také poznáváme, že Pán se svým pozváním nijak neotálí, své vyvolené skutečně volá a volá si je velice brzy, dokonce se tu setkáváme se situací, že si je volá už v prenatalním věku, když je jejich matka ve svém lůně zasněcuje jeho svatě Matce.

Názvy míst, odkud pocházejí, nám znějí takřka exoticky. Podle těchto rodin to vypadá tak, jako-

by do oněch zapadlých koutů ani za čtyřicet let nedorazil a nezavládl tam pseudopokoncilní duch zmodernizované odlehčené křesťanské praxe, který tak zdomácněl v mnoha oblastech Západu. Vzhledem k tomu, že se s tímto příkladem setkáváme nikoliv v jednom nahodilém, ale hned v pěti velmi obdobných případech, nás utvrzuje v přesvědčení, že podmínky starých obyčejů a tradic se i nadále osvědčují jako nejvíce plodná a vhodná liheň duchovních povolání. Potvrzuje se tu jejich trvalá cena a význam, protože víra a náboženská praxe není něco, co si máme sami stále vymýšlet a vynalézat, ale co od samého začátku především přejímáme jako velký dar a dědictví, které je tím autentičtější, čím více je ve shodě s osvědčenou zkušeností předchozích generací. Kdykoliv se v průběhu církevních dějin objevovala potřeba opravdové reformy, nespočívala ve vymýšlení nějakých nových a neslychaných pravd, ale v prvé řadě ve znovuoživení ochablé víry a v obnovení opomíjené a zanedbávané náboženské praxe. Opravdoví reformátoři Církve neuskutečňovali zvraty, které mají nahradit to, co už lidi omrzelo, ale volali věřící, aby obnovili svou horlivost a opravdovost a vrátili se k tomu, co ze své pohodlnosti a vlažnosti opustili. Jinak by se nejednalo o obnovu, ale o deformaci, a s takovým reformátorským blouděním máme v dřívější i nedávné minulosti smutné zkušenosti.

Ve své katechezi o svatém Germanovi nám Svatý otec připomněl první případ tzv. obrazoborectví. Ale něco takového se nevyskytlo jen kdysi ve východní Byzanci. Tato neblahá praxe se objevila i na Západě. Setkáváme se s ní za husitství a v době tzv. reformace. Je to průvodní jev nepovolané horlivosti o obnovu, kterou ovládla nikoliv pokora a kajicnost, ale pýcha a trou-

falost. I v posledních desetiletích minulého století se objevilo pokušení k svévolnému „obrazoborectví“, které se obrátilo proti tomu, co bylo po celá staletí posvátné a nedotknutelné. Postihlo to nejen řadu chrámových interiérů, ale také posvátný církevní jazyk, církevní hudbu a samotné církevní obřady i prastaré obyčaje a lidovou zbožnost. Dnes už nikdo opravdu uvážlivý nepochybuje o tom, že to k povznesení náboženského života, horlivosti a šíření víry nijak nepřispělo.

Všechny takové postupy, které vyvolávají dojem, že v církvi nastalo něco podobného, čemu světská společnost říká „převrat“, (nebo v nám nejbližším příkladu „sametová revoluce“), vytvářejí nebezpečný precedens, že se s vaničkou vylije i dítě. Přerušovaná tradice a kontinuita nemůže nezpůsobit i ztrátu identity. Tak se setkáváme s novou generací nejen nevěřících, ale věřících, kteří se rozešli s „minulostí“ tak, že už vůbec nechápou smysl trvale platných mravních zásad a norem, a to především v tak závažné a vlastně klíčové oblasti, jako je pohlavní život, manželství a rodina. Je to zálužná pandemie, která je schopná v zárodku udusit mnoho duchovních povolání.

„Obrazoborectví“ se vždy rodí z povýšenosti a neúcty, zatímco úcta ke všemu posvátnému předpokládá vnitřní pokoru. Patří k samé podstatě projevů zbožnosti, že jsou motivovány podřízeností a pokornou oddaností k Bohu, nikoliv vlastní svrchovaností. Ve všem má být oslavován Bůh, neboť všechno opravdu dobré a krásné je jeho dílo. Tak jako ustavičně tvoří nekonečný vesmír, tak plodí i své svaté, protože jeden jediný světec ho oslavuje více než celý vesmír. Jeho vyvolení jsou ti, kteří si nikoliv poroučí, co by chtěli, ale kteří mu dali sami sebe bezvýhradně k dispozici, nechť si podrobí Boha, aby sloužil jim, jejich zálibám a zájmům, ale využili dar své svobody tak, že učinili smys-

lem svého života plnit svobodně a s ochotou ve všem jeho nejsvětější vůli. Tak také dokořán otevírají dveře pro příchod jeho království.

Zanedlouho vystřídá Rok svatého Pavla nové významné období - Rok kněží. Čím k němu mohou přispět prostí věřící? Aníž jsme to tušili, začali jsme zřejmě z podnětu Ducha Svatého již s předstihem seznamovat naši veřejnost s jedinečným dílem „Sacerdoti di Cristo“ Conchity Cabrera de Armida. Ovocem této četby by neměla být kritika našich kněží, ale především hluboká a pokorná úcta k těm, které si Pán vyvolil, aby ho pro nás zde na zemi představovali a zastupovali. Oni nemají být kněžími podle našich představ, ale podle Ježíšova Srdce. Nemáme v nich hledat své „kámose“, ani dovedné moderátory, ale důvěrné přátele Božího Syna a vyvolené syny Boha Otce, kteří naším jménem vstupují do velesvatyně, aby se za nás přimlouvali. Kněží byli odjakživa povoláni a pomazáni, aby vstupovali tam, kam nikdo jiný vstoupit nemůže, aby vykonávali to, co nikdo jiný vykonávat nemůže, aby se dotýkali toho, čeho se nikdo jiný dotýkat nemůže.

Většina z nich vyrůstala v podmínkách duchovních zvratů a otřesů hodnot, které mezi jiným neprávem rozmazávaly rozdíl mezi všeobecným a svátostným kněžstvím. Pomáhejme svým kněžím uvědomovat si svou nezastupitelnou identitu tak, aby pociťovali, že v nich opravdu vidíme a ctíme zosobněného Krista. Budoucím kněžím a Bohu zasvěceným osobám pak nesmírně posloužíme tím, když budeme ve svém rodinném prostředí vytvářet ony „tradiční“ podmínky, osvědčené stejně tak dříve jako dnes, jak to dokládá rozkvět duchovního povolání pěti Kristových nevěst, které se v jihočeském klášteře tak velkodušně zasvětily Kristu a službě bližním.

-/š-

Pondělí 18. 5. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] **6:05** Octava dies (528) **6:35** V posteli chit-chat (10. díl) **7:25** NOEparáda (26. díl) **7:45** Léta letí k andělům (27) **8:15** Cesty za poznáním **8:45** Noční univerzita **9:25** Druhé čtení **9:50** Pro vita mundi (104) **10:25** Harfa Noemova II. (10. díl) **10:45** Vzdělávání v Nigérii **11:00** Litanie loretánské **11:45** Pták Gabo a andulka (21/21) **11:55** Z pokladů duše **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Cesty za poznáním **12:55** Beethovenův Hradec **13:35** Léta letí k andělům (27) **14:05** Rodina je... **14:35** Broumovsko **14:50** Pomoc potřebným v Nigérii **15:05** Cesty za poznáním **15:55** H2Onews **16:05** Kaple v poušti **16:20** Pro vita mundi (126) **17:00** NOEparáda (27. díl) [L] **17:20** Školy pro Evropu **17:50** Prostě aby si hráli a neblbli **18:00** Octava dies (528) **18:35** O ješitnosti [P] **18:45** Kvet šťastia (2/3) **19:25** U hrobu kardinála Berana **19:30** Litanie loretánské **19:50** H2Onews **20:00** Z pokladů duše **20:05** Harfa Noemova II. (11. díl) [P] **20:25** Přírodní záznaky Evropy (2/12) [P] **21:15** Na koberečku (64) [P] **21:30** V posteli chit-chat (10. díl) **22:20** Primiční homilie P. Jana Komárka, SDB [P] **22:35** Beethovenův Hradec **23:15** Octava dies (528) **23:45** U hrobu kardinála Berana **23:55** H2Onews **0:00** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 19. 5. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] **6:05** H2Onews **6:15** Noční univerzita **7:00** Přírodní záznaky Evropy (2/12) **7:50** Pro vita mundi (104) **8:25** Na koberečku (64) **8:40** Školy pro Evropu **9:10** Kulatý stůl **10:40** Broumovsko **10:55** Rodina je... **11:25** Litanie loretánské **11:45** O ješitnosti **11:55** Z pokladů duše **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Across the Music **12:45** Octava dies (528) **13:15** Přírodní záznaky Evropy (2/12) **14:05** Školy pro Evropu **14:35** Octava dies (528) **15:05** Janáčkův máj - Ostrov kultury **15:45** Pomoc potřebným v Nigérii **16:00** Zpravodajské Noeviny **16:10** Cesty za poznáním **17:00** Pro zdraví (3) **17:10** Léta letí k andělům (27) **17:40** Dětská televize (5/2009) **18:05** Rodina je... **18:35** O závistivém Evženovi **18:45** Pro vita mundi (125) **19:25** Litanie loretánské **19:50** Zpravodajské Noeviny [P] **20:00** Z pokladů duše **20:05** Bez hábitu [P] **21:05** Historie válečného letectví (5. díl) **21:35** Zpravodajské Noeviny **21:45** Broumovsko **22:00** Druhé čtení **22:25** Modlitby se zpěvy Taizé **23:25** NOEparáda (27. díl) **23:45** Zpravodajské Noeviny **23:55** Poslech Radia Proglas.

Středa 20. 5. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] **6:05** Zpravodajské Noeviny **6:15** Historie válečného letectví (5. díl) **6:45** U hrobu kardinála Berana **6:55** Dopis z Indie **8:10** Cesty za poznáním **8:40** Pomoc potřebným v Nigérii **8:55** Hlubinami vesmíru (4) - květen 2007 **9:55** Broumovsko **10:10** Litanie loretánské **10:30** Generální audience Benedikta XVI. [L]

11:55 Z pokladů duše **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** U hrobu kardinála Berana **12:15** Pro zdraví (3) **12:25** Přírodní záznaky Evropy (2/12) **13:15** Bez hábitu **14:15** Hlubinami vesmíru (4) - květen 2007 **15:15** Cesty za poznáním **16:05** Zpravodajské Noeviny **16:15** Školy pro Evropu **16:45** Čteme z křesťanských periodik **17:00** GOODwillBOY [P] **17:30** Kvet šťastia (2/3) **18:10** Léta letí k andělům (27) **18:35** O dobrosrdečnosti [P] **18:45** NOEparáda (27. díl) **19:05** Octava dies (528) **19:35** Litanie loretánské **19:50** H2Onews [P] **20:00** Z pokladů duše **20:05** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (6. díl) [P] **21:05** Léta letí k andělům (28) **21:25** Zpravodajské Noeviny **21:35** Pro zdraví (4) [P] **21:45** Pomoc potřebným v Nigérii **22:00** Generální audience Benedikta XVI. **23:20** Harfa Noemova II. (11. díl) **23:40** U hrobu kardinála Berana **23:50** H2Onews **0:00** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 21. 5. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] **6:05** Zpravodajské Noeviny **6:15** Primiční homilie P. Jana Komárka, SDB **6:30** Across the Music **7:10** Cesty za poznáním **8:00** Dětská televize (5/2009) **8:25** Primiční homilie P. Jana Komárka, SDB **8:40** Čteme z křesťanských periodik **8:50** Léta letí k andělům (28) **9:10** Cesty za poznáním **10:00** NOEparáda (27. díl) **10:20** Pro vita mundi (126) **11:00** Harfa Noemova II. (11. díl) **11:20** Litanie loretánské **11:40** O dobrosrdečnosti **11:55** Z pokladů duše **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Koloseum, Real Alcázar, Topkapi **12:35** Rodina je... **13:05** Cesty za poznáním **13:55** GOODwillBOY **14:25** NOEparáda (27. díl) **14:45** Pro zdraví (4) **14:55** Octava dies (528) **15:25** Školy pro Evropu **16:00** Zpravodajské Noeviny **16:10** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (6. díl) **17:10** Pro vita mundi (126) **17:50** Harfa Noemova II. (11. díl) **18:10** Broumovsko **18:25** VLKOLÍNEC **18:35** O hloupém Pepánkovi **18:45** V posteli chit-chat (10. díl) **19:30** Litanie loretánské **19:50** Zpravodajské Noeviny [P] **20:00** Z pokladů duše **20:05** Cesta k andělům (10) [P] **20:45** Pro zdraví (4) **20:55** Zpravodajské Noeviny **21:05** Rodina je... **21:35** Noční univerzita **22:15** Harfa Noemova II. (11. díl) **22:35** Historie válečného letectví (5. díl) **23:05** Octava dies (528) **23:35** Na koberečku (64) **23:50** Zpravodajské Noeviny **0:00** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 22. 5. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] **6:05** Zpravodajské Noeviny **6:15** Na koberečku (64) **6:30** GOODwillBOY **7:00** NOEparáda (27. díl) **7:20** Cesta k andělům (10) **8:00** Pomoc potřebným v Nigérii **8:15** VLKOLÍNEC **8:25** Rodina je... **8:55** Bez hábitu **9:55** Přírodní záznaky Evropy (2/12) **10:45** Pomoc potřebným v Nigérii **11:00** Broumovsko **11:20** Litanie loretánské **11:45** O hloupém Pepánkovi **11:55** Z pokladů duše **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Léta

letí k andělům (28) **12:25** Octava dies (528) **12:55** Pro vita mundi (104) **13:30** Na koberečku (64) **13:45** Rodina je... **14:15** Léta letí k andělům (28) **14:35** VLKOLÍNEC **14:45** Přírodní záznaky Evropy (2/12) **15:35** Zpravodajské Noeviny **15:45** U hrobu kardinála Berana **15:55** Kulatý stůl **17:25** Cesta k andělům (10) **18:05** Školy pro Evropu **18:35** O chlubitvém Kubovi [P] **18:45** Broumovsko **19:00** Cesty za poznáním **19:30** Litanie loretánské **19:50** H2Onews [P] **20:00** Zpokladů duše **20:05** Noemova pošta speciál [L] **21:35** Školy pro Evropu **22:05** H2Onews **22:15** Bez hábitu **23:15** Primiční homilie P. Jana Komárka, SDB **23:50** H2Onews **0:00** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 23. 5. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] **6:05** H2Onews **6:15** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (6. díl) **7:15** Přírodní záznaky Evropy (2/12) **8:05** Broumovsko **8:20** Cesty za poznáním **8:50** Čteme z křesťanských periodik [P] **9:00** Harfa Noemova II. (10. díl) **9:20** Kvet šťastia (2/3) **10:00** GOODwillBOY **10:30** NOEparáda (27. díl) **10:50** Hrdinové Nového zákona (9) **11:10** Litanie loretánské **11:30** Mše svatá z pouti Radia PROGLAS a TV NOE 2009 [L] **12:30** H2Onews **12:40** Across the Music **13:20** Bez hábitu **14:20** Pro vita mundi (104) **14:55** Rodina je... **15:25** Školy pro Evropu **15:55** Přírodní záznaky Evropy (2/12) **16:45** Pomoc potřebným v Nigérii **16:55** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (6. díl) **17:55** Cesta k andělům (10) **18:35** Klaunský pohádkový kuffík (6. díl) [P] **18:45** Harfa Noemova II. (11. díl) **19:05** Litanie loretánské **19:25** Druhé čtení [P] **19:50** H2Onews **20:00** Z pokladů duše **20:05** Noe, to je odpočinutí 2009 [P] **21:05** Hlubinami vesmíru (4) - květen 2007 **22:05** Letecké příběhy (5. díl) - Pokažená hra **22:35** Noční univerzita **23:20** Druhé čtení **23:45** Zpravodajské Noeviny **0:00** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 24. 5. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] **6:05** H2Onews **6:15** Evangelium [P] **6:25** Druhé čtení **6:50** Noe, to je odpočinutí 2009 **7:50** Čteme z křesťanských periodik **8:00** Harfa Noemova II. (11. díl) **8:20** Klub Valdocco **8:30** Léta letí k andělům (28) **8:50** Cesta k andělům (10) **9:30** Školy pro Evropu **10:00** Na koberečku (64) **10:15** Evangelium **10:30** Mše svatá s farností Zátor [L] **11:30** Litanie loretánské **11:55** Z pokladů duše **12:00** Polední modlitba se Sv. otcem Benediktem XVI. [L] **12:15** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **12:45** Velikonoční cesta **13:45** Evangelium **13:55** Harfa Noemova II. (11. díl) **14:15** Noční univerzita **15:00** Léta letí k andělům (28) **15:20** Přírodní záznaky Evropy (2/12) **16:10** Cesta k andělům (10) **16:50** VLKOLÍNEC **17:00** Nešpory se Svatým otcem z opatství na Montecassino [L] **18:30** GOODwillBOY **19:00** Kvet šťastia (3/3) [P] **19:40** Litanie loretánské **20:00** Z pokladů duše **20:05** GALVEČER DÍKŮ 2009 [L] **21:05** Octava dies (529) **21:35** Broumovsko **21:50** Druhé čtení **22:15** Koloseum, Real Alcázar, Topkapi **22:45** Bez hábitu **23:45** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:15** Poslech Radia Proglas [L]

Orel jednota Slavkov Vás srdečně zve na **ZAHRADNÍ SLAVNOST**. Program: cvičení maminek s dětmi, loutkové představení („Divadlo babky Miládky“ z Ostravy), schola ze Slavkova, chlapecký sbor Karla Kostery, cimbálová muzika při ZUŠ Opava, hudební skupina Heryánovi z Kujav a na hřišti hry a soutěže pro děti. Akce se koná **v neděli 24. 5. 2009 ve 14.30 hodin v orelském a farním areálu ve Slavkově u Opavy.** Občerstvení zajištěno.

Unie českých pěveckých sborů a Společnost Josefa Bohuslava Foerstra si Vás dovolují pozvat na **PRAŽSKÝ PROLOG FESTIVALU FOERSTROVY OSENIC 2009**, který bude zahájen **v pátek 29. května** v 16 hodin vzpomínkou na Olšanských hřbitovech v Praze 3 u hrobu Foerstrů a v 18 hodin podvečerním koncertem pěveckých sborů v Muzeu B. Smetany v sále Klubu Lávkva, Novotného lávka 1, Praha 1. Účinkují: Komorní sbor Tomáše Votavy, Smlšený sbor Vodopád z Nové Paky, Pražské mužské sbory, Foerstrovo komorní pěvecké sdružení. Koncert se koná v rámci jubilejního roku Josefa Bohuslava Foerstra ke 150. výročí narození skladatele. **Slavnostní zahájení festivalu** Foerstrovy Osenice 2009 bude **v sobotu 30. května** v 10 hodin v kostele Narození P. Marie v Osenicích slavnostní mši svatou s hudbou J. B. a A. Foersterových. Účinkují: Smlšený pěvecký sbor Salvátor z Chrudimi, dirigent Tomáš Židek, varhany Kateřina Jirešová. Po mši svatě následuje **MATINÉ** jako součást Pražského jara. Další program: 11.00 – setkání hostů v Památníku Foerstrova rodu • 14.00 – přehlídka pěveckých sborů Unie českých pěveckých sborů v amfiteátru před Památníkem Foerstrova rodu • 19.00 – večerní koncerty pěveckých sborů v okolí Dětenic: Libáň, Bukvice, Bystřice, Dolní Bousov.

„Záračná medailka“ – přívěs na řetěz, zlato 14kar.: malá (14 mm) – 995 Kč, střední (16 mm) – 1800 Kč, velká (19 mm) – 2900 Kč. Zlaté růžencové prsteny – cca 2900 Kč (podle váhy). Zasiíláme na dobírku (+ poštovní a balné) do tří týdnů. **Objednávky na adrese:** L. Novotná, Rožňavská 3, 779 00 Olomouc, mobil: 721 428 521.

Poselství Královny míru

Drahé děti!

Dnes vás zvu, abyste se modlili za mír a dosvědčovaly ho ve vašich rodinách, tak aby se mír stal největším pokladem na této nepokojné zemi. Já jsem vaše Královna míru a vaše Matka. Přeji si vést vás cestou míru, který přichází jedině od Boha. Proto modlete se, modlete se, modlete se. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu!

Međuzgorje 25. 4. 2009

Českomoravská Fatima Kocliřov srdečně zve na **mimořádné exercicie P. Montforta Okaa**, zakladatele Společenství Dvou Srdcí Lásky Ježíšova a Mariina. Exercicie se konají ve dnech **25.–29. 5. 2009**. Blíží informace a přihlášky na tel. 461 543 164, e-mail: recepcecmf@tiscali.cz.

BÝT SAMA SEBOU – smysluplně strávený týden o letních prázdninách pro dívky 12–18 let. Kurz, kdy můžete objevit samy sebe, prozkoumat oblasti života, které vás zajímají, naučit se, jak lépe obstat ve společnosti, jak lépe vypadat. Kurz je financován z OP LZZ, pro účastnice zdarma. Pořádá Centrum naděje a pomoci v Brně, Vodní 13. Přihlášky a bližší informace na www.cenap.cz.

Liturgická čtení

Neděle 17. 5. – 6. neděle velikonoční
1. čt.: Sk 10,25–26.34–35.44–48
Ž 98(97),1.2–3ab.3cd–4
Odp.: srov. 2 (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů. Nebo: Aleluja.*)
2. čt.: 1 Jan 4,7–10
Ev.: Jan 15,9–17
Slovo na den: *Aby moje radost byla ve vás.*

Pondělí 18. 5. – nez. pam. sv. Jana I.
1. čt.: Sk 16,11–15
Ž 149,1–2.3–4.5–6a+9b
Odp.: 4a (*Hospodin miluje svůj národ. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 15,26–16,4a
Slovo na den: *Abyste si vzpomněli, až jednou ta chvíle přijde.*

Úterý 19. 5. – ferie
1. čt.: Sk 16,22–34
Ž 138(137),1–2a.2bc–3.7c–8
Odp.: 7c (*Zachraňuje mě tvá pravice, Hospodine. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 16,5–11
Slovo na den: *Odházím k Otci.*

Středa 20. 5. – nez. pam. sv. Klementa Marie Hofbauera nebo sv. Bernardina Sienského (na Moravě: památka sv. Klementa Marie Hofbauera)
1. čt.: Sk 17,15.22–18,1
Ž 148,1–2.11–12.13–14a.14bc
Odp.: *Nebe i země jsou plny tvé slávy. Nebo: Aleluja.*
Ev.: Jan 16,12–15
Slovo na den: *Uvede vás do celé pravdy.*

Čtvrtek 21. 5. – slavnost Nanebevstoupení Páně
1. čt.: Sk 1,1–11
Ž 47(46),2–3.6–7.8–9
Odp.: 6 (*Bůh se vznáší za jásetu, Hospodin vystupuje za hláholu trub. Nebo: Aleluja.*)
2. čt.: Ef 1,17–23
Ev.: Mk 16,15–20
Slovo na den: *Byl vzat.*

Pátek 22. 5. – nez. pam. sv. Rity z Cascie (v brněnské katedrále: slavnost Výročí posvěcení katedrály)
1. čt.: Sk 18,9–18
Ž 47(46),2–3.4–5.6–7
Odp.: 8a (*Bůh je králem celého světa. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 16,20–23a
Slovo na den: *V ten den se už nebudete na nic ptát.*

Sobota 23. 5. – ferie
1. čt.: Sk 18,23–28
Ž 47(46),2–3.8–9.10
Odp.: 8a (*Bůh je králem celého světa. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 16,23b–28
Slovo na den: *V ten den budete prosit.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

16. – 23. KVĚTNA 2009

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 17. 5.		PO 18. 5.		ÚT 19. 5.		ST 20. 5.		ČT 21. 5.		PÁ 22. 5.		SO 23. 5.	
Antifona	518	582	518	582	518	582	1722	1941	632	711	642	722	642	722
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	518	582	518	582	518	582	1723	1941	632	711	642	722	642	722
Antifony	611	687	935	1046	950	1062	965	1079	633	712	998	1115	1014	1132
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	813	914	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	611	687	615	692	618	695	1724	1942	633	712	644	724	649	730
Antifona k Zach. kantiku	611	688	615	692	618	695	1320	1534	633	712	644	724	649	730
Prosby	612	688	615	692	619	696	1724	1943	633	712	645	725	650	731
Závěrečná modlitba	612	689	1372	1533	619	696	1320	1534	634	713	645	1536	651	732
Modlitba během dne:														
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	634	713	643	723	643	723
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	635	714	643	723	643	723
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	635	714	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	612	689	616	693	619	696	622	700	637	716	646	726	651	732
Závěrečná modlitba	612	689	616	693	619	696	622	700	634	713	645	726	651	732
Nešpory:														
Hymnus	517	581	517	581	517	581	517	581	628	707	628	707	641	721
Antifony	609	686	613	690	945	1057	960	1073	629	708	638	717	1009	1126
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	629	708	638	717	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	609	686	613	690	617	694	620	697	630	710	639	719	647	727
Ant. ke kant. P. M.	610	686	614	691	617	694	620	698	631	710	640	719	647	728
Prosby	610	687	614	691	617	694	621	698	631	710	640	720	648	729
Záv. modlitba	612	689	612	689	1372	1533	619	696	634	713	634	713	645	726
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1238	1374	1242	1379	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu 16. 5. • 23. 5. • 30. 5. • 6. 6. • 13. 6. a 20. 6. 2009 v době od 7.30 do 12 hodin.

ŽIVOT MARIIN

Rainer Maria Rilke • Z němčiny přeložili Josef Hrdlička a Vratislav Slezák • Doslov Mojmír Trávníček • Ilustrace Klára Jelínková

Život Mariin není v díle R. M. Rilkeho osamoceným ostrůvkem, nýbrž vyvrcholením mariánských motivů a básnických setkání s Pannou Marií v jeho lyrice. Rilkeho mariánská poezie je ve svých kořenech blízka lidové mariánské písni, bezstarostně a vroucně prýstící z upřímného srdce. Sbírká Život Mariin je knihou i pro dnešní čtenáře. Pro ty, kteří přicházejí do Mariina okruhu z různých stran a s nejrozličnějšími předpoklady, ba i s předsudky, a jako Rilke se vyhýbají cestám prošlapaným a opatřeným ukazateli.

Karmelitánské nakladatelství • Váz., A6, 48 stran, 129 Kč

MNICH MEZI VLKY • ŽIVOT SV. JANA KAPISTRÁNA, APOŠTOLA EVROPY

Wilhelm Hünermann • Anonymní samizdatový překlad německého originálu

Z temných a současně zářných dob italské rané renesance se formou románu vynořuje obraz chudého Menšího bratra sv. Jana Kapistrána. V klášterní cele dlouho nepobyl, jelikož jeho bojovná povaha jej hnala k horlivému vystupování proti nepravostem ve svém řádu, proti velkým zlořádům své doby, proti husitům a Turkům. Všechno své snažení věnoval vnitřnímu sjednocení Ev-

ropy a křesťanství. Neúnavně procházel celým kontinentem jako nadšený Boží hlasatel. Naše doba, která bojuje o jednotu ve víře a obnovení Evropy, nemůže proto duchovní odkaz, který nám zanechala osobnost sv. Jana Kapistrána, přejít bez povšimnutí.

Karmelitánské nakladatelství • Váz., A5, 232 stran, 239 Kč

VYPRÁVĚNÍ O ZÁZRACÍCH • STŘEDOVĚKÝ ŽIVOT V ZRCADLE EXEMPEL

Caesarius z Heisterbachu • Z latinského originálu vybrala, přeložila, úvodem a poznámkami opatřila Jana Nechutová

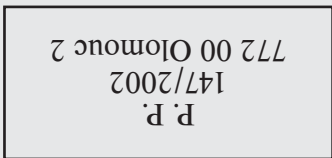
Soubor exempel – stručných vyprávění s mravním poučením, vkládaných do kázání duchovních pro větší přístupnost a srozumitelnost, nabízí unikátní pohled na život středověkých lidí. Jakoby v zrcadle zachycuje jejich ctnosti i neřesti, víru i pochybnosti, zdraví i nemoci, námahy i kratochvíle. Autor sbírky, cisterciácký mnich porýnského kláštera Heisterbachu, směřoval své dílo především k poučení řádovým novicům. I dnešní čtenáře však bezpochyby osloví bohatství informací o všech oborech a zákoutích středověkého života. Pozoruhodná jsou například zachycení zbožnosti, představ a často i krutého konce různých skupin heretiků – vyděděnců středověkého světa, či neobyčejná škála barvitých až bizarních líčení setkání s pokušitelem a úhlavním nepřítelem lidí – ďáblem.

Vyšehrad, spol. s r. o. • Váz., přebal, 145x205 mm, 364 stran, 398 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Černochova 7 – IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Josef Vlček, PhDr. Lubomír Štíla. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udeřovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku a knih, inzerec: knihy@maticecm.cz); registrační značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vlnohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolene SR, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanova, Medzugarje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.